

VALS PLAT

Door Luc KERKHOFs

Rolverdeling:

5 Dames - 3 Heren

ACHIEL VAN ZWAM : 50

MARIE : 45, zijn vrouw

EVELYNE : 26, zijn oudste dochter

SARAH : 22, zijn jongste dochter

KAREL : 47, zijn vriend

DEES : 42, vrouw van Karel

GASTON : 30, postbode

MEVR VINCK : 40, controle-arts van de verzekering

Decor:

Klassieke woonkamer met deur naar keuken, deur naar badkamer en een trap die naar de slaapkamers leidt. Er is ook een raam voorzien.

Verder staat er een tafel met stoelen, een dressoir en een barkast. Een divan staat schuin naar publiek.

Noot:

Als Achiel zijn boezem aan iemand toont gebeurt dat steeds met de rug naar het publiek.

EERSTE BEDRIJF

MAANDAG - VOORMIDDAG

(Achiel staat nerveus te wachten bij de deur van de badkamer. In de badkamer speelt de radio een ruig nummer. Evelyne is gekleed in peignoir en vijlt haar nagels terwijl ze een modeblad leest. Marie sorteert de was en legt die vervolgens in de wasmand)

ACHIEL: (laat Evelyne schrikken achter haar rug) Boeh...!

EVELYNE: (ergert zich) Zèèèèg...!

ACHIEL: (ad vingers van Evelyne) Ge kunt ze beter efkes tegen de slijpsteen houden!

EVELYNE: (geïrriteerd) Laat me gerust! (vijlt verder)

ACHIEL: (wacht weer bij de badkamerdeur) Waarom duurt dat bij ons Sarah altijd zolang in die badkamer?

MARIE: Dat kind moet toch ook haar toilet maken, hé Achiel.

ACHIEL: En wij niet, of wat...? (zeurend) 't Is hier elke dag hetzelfde liedje..., wachten, wachten en nog eens wachten! Alleen een buskotje ontbreekt hier nog!

MARIE: Dat is maar normaal als ge met drie vrouwen in huis zijt.

ACHIEL: Dat is geen excuus, Marie. Bij mij duurt dat maar vijf minuten. Bij een vrouw drie kwartier alstublieft!

EVELYNE: Bij mij toch niet, hé pake.

ACHIEL: Bij u...? Op die tijd kuis ik nen hele camion!

MARIE: Dan had gij jongens moeten maken in plaats van meisjes.

EVELYNE: (vervolgt) Ofwel boven een badkamer bijmaken.

ACHIEL: (klopt op de badkamerdeur en roept) Zet die radio eens wat stiller! Seffens valt 't kot nog in! (het geluid van de radio dempt)

SARAH: (OFF) Heeft er iemand geroepen...?

ACHIEL: (tegen de deur) Duurt dat nog lang, Sarah?

SARAH: (OFF) Zèg pa, zaag eens niet hé!

ACHIEL: (tot Marie wijzend naar de deur) Hoort ge wat die snotaap tegen mij zegt...?

MARIE: Ze heeft nog gelijk ook. Hoe staat gij daar nu? Precies een kieke dat een ei moet gaan leggen.

ACHIEL: Ik ben geen kieke, ik ben nen haan!

(Sarah steekt haar hoofd gedeeltelijk uit de badkamer)

SARAH: (pesterig tot Achiel) Den onderkant is gedaan. Nu de bovenkant nog. (sluit de deur weer)

ACHIEL: Jammaar, en ik dan...?

EVELYNE: En den bovenkant is 't bijzonderste voor een vrouw, hé pa.

ACHIEL: Beseft ge wel goed wat dat kost wat ge daar elke dag aan uwe voorgevel smeert?

MARIE: Wilt gij niet dat uw dochters er goed uitzien?

ACHIEL: Ja, maar dat kan ook zonder een héél fles reuk en zonder nen halve kilo

schmink.

EVELYNE: (tot Marie) Ne vent begrijpt dat niet, ma!

MARIE: Ik zal wel in de keuken wachten tot het mijnen toer is, dan kan ik ondertussen den afwas doen.

ACHIEL: Ge hebt gelijk want IK ben de volgende.

EVELYNE: (protesteert) Zèg pa, en ikke...?

ACHIEL: Evelyne, IK was achter ons Sarah!

(Marie gaat met de wasmand af naar de keuken)

EVELYNE: Ge vergeet toch niet dat ons ma volgende vrijdag verjaart?

ACHIEL: Nu weeral...?

EVELYNE: Gij denkt aan een cadeauke? Ons Sarah en ik zullen wel bijleggen. Al een idee wàt ge gaat kopen?

ACHIEL: Dat zult ge wel zien als 't vrijdag is.

EVELYNE: Geen sigaren meer zoals vorig jaar hé. (kijkt op haar horloge) Mag ik niet voorgaan, pa? Ik moet om tien uur gaan werken.

(Marie komt van de keuken terwijl ze een bord afdroogt)

MARIE: We gaan bij de badkamerdeur zo'n machientje zetten om een kaartje te trekken gelijk bij den beenhouwer.

ACHIEL: En dan vechten om eerst een kaartje te kunnen trekken zeker?

MARIE: (kijkt door het raam) Het regent weeral pijpestelen! Ik moet seffens gaan winkelen. Plezant om daar door te rijden met de velo.

ACHIEL: Dan moet gij zeker gene schmink aan uw gezicht smeren want die druipt er allemaal af met die regen.

EVELYNE: Waarom koopt gij genen auto, pa?

ACHIEL: Omdat ik auto's haat. Dat heb ik u al honderd keer gezegd.

MARIE: Maar de garage staat al jaren leeg, Achiel!

ACHIEL: Dan blijft ze proper.

MARIE: Iedereen heeft nen auto, maar wij niet.

ACHIEL: Nee, wij niet. En weet ge waarom niet? (somt op) Verzekering, taks, autoradio, onderhoud, poetsen, tanken...! Of denkt ge misschien dat die met water rijdt? (laat zich in de zetel vallen) Nen auto stinkt!

EVELYNE: Wij zijn niks met nen auto zolang die twee bomen daar in de weg staan. We kunnen er niet eens mee tot aan de garage geraken.

MARIE: (vervolgt venijnig richting Achiel) Al de bezoekers moeten hun auto laten staan op 200 meter van ons huis, en dan te voet tot hier komen door regen en wind..., en dan nog bergop!

ACHIEL: (verbetert) Dat is geen bergop, dat is vals plat!

EVELYNE: Iedereen komt hier toe met de tong op z'n schoenen. ACHIEL: Daar zegt niemand dat ze moeten lopen!

MARIE: Ze hadden me nog verwittigd. Bouw nooit op nen berg. (ad Achiel) Maar mijnheer Van Zwam wist het weeral beter. Een schoon zicht, zegt 'm. Maar hij zet wèl de vensters aan de verkeerde kant van ons huis!

ACHIEL: Ge kunt niet beter bouwen om geen water in de kelder te hebben.

MARIE: Okee, maar ge vergeet wel ne kelder te maken!

ACHIEL: (ontwijkt onderwerp) Wie is er nu al moe van die paar meters!

MARIE: Maar ik kan wèl altijd gaan winkelen met de velo hé!

EVELYNE: (vervolgt) En ik gaan werken met de velo!

ACHIEL: Als ge hier vertrekt moet ge toch niet hard duwen.

MARIE: Nee, maar als ik gepakt en gezakt terugkom gelijk ne muilezel dan kan ik wel bergop!

ACHIEL: (verbetert opnieuw) Vals plat, Marie...! En ge zijt toch ook niet van chocolat hé!

MARIE: Gij moet er niet door hé! Gij hebt sjans dat ge kunt thuisblijven omdat ge invaliditeit trekt!

ACHIEL: (reageert fel) Ik heb twee jaar geleden in de fabriek wèl met mijne kop onder een ijzeren plaat gezeten hé! En dat de verzekering mij sindsdien elke maand betaalt..., daar kan ik niks aan doen.

MARIE: Denk maar niet dat dat blijft duren. Vroeg of laat zult ge wel eens controle krijgen om te zien of gij nog niet genezen zijt, en dan kan Achiel Van Zwam terug gaan lassen in de fabriek.

ACHIEL: Dat zoudt gij wel willen hé.

EVELYNE: Volgens mij komt die controle deze week.

ACHIEL: Waarom denkt gij dat?

EVELYNE: Mijn vriendin is verloofd met de zoon van een controle-arts, en die moest deze week hier ergens in de straat zijn voor ne controle.

ACHIEL: Hoe, en dat zegt ge nu pas...? (krijgt het warm) Precies dat mijnen bloeddruk al begint te stijgen. Voel maar eens...! (duwt de hand van Marie op zijn hart)

MARIE: (trekt haar hand terug) Laat me gerust, carrotier...!

EVELYNE: Maar mondje dicht hé want mijn vriendin kan daar last mee krijgen. (af naar keuken)

ACHIEL: Laat 'm maar komen. Die dokter zal wel constateren dat ik nog niet genezen ben.

MARIE: Gij...? Nog niet genezen...? Dat gelooft ge toch zelf niet?

ACHIEL: Bekijk mijne kop eens, Marie! Is die rond? Nee, die is smaller dan hij lang is!

MARIE: Dat is maar normaal. Gij zijt zó geboren...!

ACHIEL: (imiteert de stem van Marie) Gij zijt zo geboren...! (veert recht) Dat duurt zolang met ons Sarah, vindt ge ook niet? (klopt op de badkamerdeur en roept) Zijt gij al die pottekes op uw gezicht aan 't smeren, snotneus? (als er geen reactie komt) Die zal toch niet verdronken zijn in 't bad zeker?

(Achiël neemt een aanloop om de deur in te beuken)

MARIE: Wat gaat gij doen...?

ACHIEL: De deur inbeuken! Ga maar eens efkes opzij...! (als hij bijna bij de deur is komt er een antwoord vanuit de badkamer)

SARAH: (OFF) Ik ben bijna gereed!

(Karel en Dees komen afgemat binnen met een paraplu)

DEES: (schudt de regen van haar paraplu) Is me dat een weer!

ACHIEL: (monstert Karel en Dees, dan tot Karel) Hoe komt 't dat gij nat zijt en Dees niet?

KAREL: Omdat ik niet onder hare paraplu mocht!

DEES: Ik wil niet dat mijne permanent nat wordt.

(Dees en Karel laten zich uitgeput op een stoel vallen)

KAREL: Achiel, ik vraag mij nog elke keer weer af waarom gij per se op nen berg wilde gaan wonen!

ACHIEL: Als dat nen berg is, wat is Scherpenheuvel dan? De Kilimandsjaro...?

MARIE: (tot Karel en Dees) Hij wilt nog altijd niet toegeven dat het nen berg is.

ACHIEL: (verbetert) Vals plat is bergop voor ne pessimist en bergaf voor nen optimist.

MARIE: Als dat voor u bergaf is waarom gaat gij dan niet winkelen in mijn plaats?

ACHIEL: Omdat dat héél slecht is voor mijne kop!

MARIE: Volgens mij mankeert gij helemaal niks aan uwe kop!

ACHIEL: Ik kan 't toch niet beter hebben dan nu. De centen worden elke maand op mijn bankrekening gestort.

KAREL: En dan nog geen geld om nen auto te kopen...?

DEES: Wat zijt ge met nen auto als ge die op 200 meter van uw huis moet laten staan en te voet moet verder gaan?

ACHIEL: (gedecideerd) Hier komt genen auto binnen!

DEES: Doe 't dan voor de bezoekers. Of denkt ge dat dat plezant is om hier elke keer pompaf aan te komen? 't Zweet staat weeral in m'n schoenen. (wringt haar zakdoek uit, het water sijpelt op de vloer)

MARIE: Is dat allemaal zweet...?

KAREL: Neenee, die zakdoek was MIJN paraplu!

ACHIEL: (tot Dees) Ik vraag toch niemand om ons elke dag te komen bezoeken.

MARIE: (berispt Achiel) Zij zijn de enigen die hier nog over de vloer komen. Zelfs ons familie vertikt het van ons nog te komen bezoeken. En dat alleen door de schuld van twee stomme bomen die gij niet wilt omhakken!

ACHIEL: Als ge tegenwoordig nen boom omhakt dan staan de groen mannen 's anderendaags aan uw voordeur.

DEES: Dat zijn uitvluchten, Achiel.

MARIE: Ik heb al jaren een rijbewijs en nog nooit heb ik de kans gehad om mijn rijkunsten te tonen. Ook plezant hé.

ACHIEL: Ik heb ook zo'n rijbewijs. Die kreeg men vroeger gratis bij een pak waspoeder.

DEES: Ik denk dat Achiel te gierig is om nen auto te kopen.

ACHIEL: Ons Marie mag ne velo kopen, een trotinet, zelfs rolschaatsen..., maar zeker genen auto!

MARIE: Ik zal nen Harley Davidson kopen gelijk ons Sarah!

(Evelyne komt van de keuken)

EVELYNE: Is de badkamer nog niet vrij?

ACHIEL: Nee, maar tegen Nieuwjaar wel, denk ik!

KAREL: Werkt gij nog altijd in de Nopri, Evelyne?

EVELYNE: Ja, en wreed tegen mijn goesting. Onderbetaald, hard werken en dan nog met wisselende uren.

DEES: Karel werkt al jaren als portier in ploegen. Denkt ge dat die content is?

MARIE: De gerant kan z'n handen niet thuishouden, zegt ze.

KAREL: Oeioei..., dat ook nog!

DEES: Op tijd en stond eens een ander hand aan uw lijf kan soms eens deugd doen!

KAREL: (fronst de wenkbrauwen) Waar slaagt dat nu weer op?

DEES: Dat is toch waar zeker.

KAREL: (tot Evelyne) In die roddelboekskes dat ons Dees leest, daar doen ze niks anders.

DEES: 't Was beter dat gij wat meer in die boekskes las, dan wist ge tenminste wat er gebeurde in de wereld.

KAREL: Allemaal smerigheid! Dat hoef ik niet te weten!

EVELYNE: In de Nopri krijgt het mansvolk dat er werkt ook altijd de voorkeur op ons. Ze verdienen méér en krijgen lichter werk. Waarom wordt ne vent altijd beter behandeld dan een vrouw?

KAREL: Zozo, gij denkt dat wij het beter hebben?

DEES: Begin nu ook niet te klagen, hé Karel!

ACHIEL: (veert recht uit de zetel) IK klaag niet, maar ik heb wèl slecht nieuws. Ik ga controle krijgen van de verzekering.

KAREL: Zijt gij al hersteld van dat arbeidsongeval?

MARIE: (antwoordt in zijn plaats) Maar natuurlijk.

DEES: Ik dacht dat die onverwachts controle deden?

ACHIEL: Dat is ook zo. Maar we hebben vernomen van... (stuit op vurige blik van Evelyne, herpakt zich dan) ...via via dat die controle-arts deze week zal komen.

DEES: Dat wordt "werken", Achieleke Van Zwam!

ACHIEL: Bijlange niet! Als die dokter komt dan zal ik die wel wat zand in z'n ogen strooien.

KAREL: Hoe gaat ge dat doen?

ACHIEL: Ik zal wel doen of ik zot ben.

MARIE: (pesterig) Dat mag voor u geen probleem zijn!

KAREL: Opgepast hé want die gasten komen altijd langs achter binnen om u te kunnen betrappen!

ACHIEL: Laat ze maar komen. Dan kennen ze Achiel Van Zwam nog niet goed...!

(Sarah komt uit de badkamer. Zij is duidelijk een rebel. Ze is gekleed in lederen pak, heeft blauwe haar en enkele piercings en tatoeages)

EVELYNE: (tot Sarah) Dat wordt ook tijd zèg! (duwt Sarah opzij en verdwijnt op haar beurt in de badkamer)

ACHIEL: (roept Evelyne nog luid na) Héla, 't was mijnen toer hé...! (voelt aan de deur, die is reeds vergrendeld, dan nijdig) Verdomme hé...!

MARIE: Gij zoudt uwe stoel laten stelen terwijl ge erop zit!

(Alle blikken richten zich op Sarah. Ze heeft merkbaar veel mascara en oogschaduw gebruikt)

ACHIEL: Niet moeilijk dat dat bij u zolang duurt! Ge hebt er nogal wat aangesmeerd. Gij had stukadoor moeten worden, och manneke, gij zoudt geld verdienen!

SARAH: Ook ne goeiemorgen. (wangkusje voor Marie en Achiel) Waarom scheert gij u niet, pa?

ACHIEL: Hoe gaat dat als ik niet in de badkamer kan?

KAREL: (tot Sarah) Gij zijt van ploeg veranderd zeker? Eergisteren was uw haar nog groen.

SARAH: Gij hebt toch ook elke dag andere kleren aan.

DEES: Ik zou willen dat ik nog zo jong was als Sarah.

KAREL: Waarom? Zó komt gij thuis niet binnen hé...!

DEES: Och ventje, ze bakken toch overal brood zeker.

(Sarah gaat de trap op)

MARIE: Waar gaat gij naartoe?

SARAH: Mijnen helm pakken op m'n kamer. Ik ga een toerke maken. (af langs trap)

KAREL: Ge zoudt toch niet zeggen dat die ook uit uwe nest komt, hé Achiel? 't Is een heel ander dan Evelyne!

ACHIEL: Ze staat toch op mijnen boek.

DEES: Laat Sarah maar door, ze heeft toch al nen Harley Davidson.

KAREL: Waar werkt Sarah ergens?

MARIE: Dat is moeilijk te zeggen.

ACHIEL: Tegen dat we u dat verteld hebben werkt ze al ergens anders!

MARIE: Ze werkt ergens en als ze wat geld heeft dan doet ze dat op en dan gaat ze weer ergens anders werken voor een paar dagen.

DEES: Hoe komt zij dan aan die Harley Davidson?

MARIE: Ze heeft nog maar pas een relatie gehad met ne rijke Italiaanse bankier die haar nen Harley cadeau gedaan heeft.

ACHIEL: En toen is zij het bij hem afgebold.

DEES: Is dat echt...?

MARIE: Pas op, die Sarah ziet er niet tegenop om in Rome snel ne pizza gaan te eten en dezelfde dag nog terug naar huis te komen hé.

DEES: Is dat echt...?

MARIE: Ik ben met ons Sarah eens ene keer gaan winkelen achterop haar Harley, maar ik tuimelde eraf. Blauwe plekken van onder mijn kin tot aan mijn enkels en een ontwrichte schouder waar ik nog steeds last van heb.

DEES: Ja, dan kunt ge beter met de velo gaan winkelen.

(Sarah komt van de trap met haar helm)

SARAH: Ge moet op mij niet wachten met het middageten. Ik weet nog niet wanneer ik terug ben.

MARIE: Waarom zoekt ge geen vaste vriendin?

SARAH: Mijnen Harley is mijne vaste vriend, ma.

ACHIEL: Waar trekt ge naartoe?

SARAH: Eens rap heen en weer naar de zee. Ik heb goesting in verse mosselen.

(af langs de keuken)

MARIE: Hebt ge dat nu gehoord?

KAREL: Meent die dat...?

ACHIEL: Ga tussen elf en twaalf maar eens naast den E40 staan tussen Drogen en Aalter, dan zult ge daar wel ne straaljager zien voorbij vliegen!

DEES: Wel, hebt ge ooit van uw leven! Dat moest ik vroeger eens tegen mijn ouders zeggen. Mijn vader gaf me een mossel tegen m'n gezicht!

(Op de achtergrond horen we Sarah héél hevig vertrekken met haar Harley)

ACHIEL: Vertrekken doet ze altijd op één wiel...!

DEES: Al die filmsterren uit Hollywood hebben zo'n machien.

KAREL: Hoe weet gij dat?

DEES: Gelezen in de boekskes.

KAREL: Daar is ze weer met haar "boekskes"!

DEES: Boekskes lezen is naar 't schijnt heel goed voor uwen IQ.

KAREL: Dikke zever!

DEES: Ik heb pas nog iets gelezen over partnerruil. Naar 't schijnt moet dat héél gezond zijn op onze leeftijd.

MARIE: Ikke... met nen andere vent in 't bed...? Nog in geen duizend jaar, Dees!

ACHIEL: En ikke... zeker niet.

KAREL: De bedoeling is wèl, gij met een ander vrouw, hé Achiel.

ACHIEL: Ik met Dees...? Nee, merci!

DEES: Wat is er aan mij verkeerd?

ACHIEL: Als ik dat allemaal moet opnoemen...!

DEES: Amaai merci.

ACHIEL: Moet gij vandaag niet gaan werken, Karel?

KAREL: Jawel, met de late.

MARIE: Dan is Dees weeral gerust tot vanavond.

DEES: (haalt haar neus op) Dat is weeral laat gaan slapen. En ik slaap de laatste dagen zo slecht hé.

KAREL: Ligt dat soms aan mij?

DEES: Nee zeker, gij wilt altijd nog warm eten als ge thuiskomt van uw werk.

(Achiel en Karel zetten zich met een mimisch gebaartje even afzijdig. Marie en Dees zetten hun conversatie in stilte verder)

ACHIEL: (fluisterend tot Karel) Hebt gij iets bij voor mij...?

KAREL: Ja.

ACHIEL: Waar is 't?

KAREL: 't Ligt nog in onzen auto.

ACHIEL: Kom, we zullen 't eens gaan halen, 't regent nu toch niet meer.

KAREL: (verzint tot Dees) Wij gaan efkes in Achiel zijnen hof kijken hé.

(Karel en Achiel af langs de keuken)

MARIE: (zet haar gesprek verder) ...in het huishouden helpt Achiel ook niet. Hij leest z'n gazet, gaat dan wandelen en na het middageten houdt hij zijne

siësta.

DEES: Doet hij dan helemaal niks?

MARIE: Jawel, hij maakt ene keer per week mayonaise. Dat is 't enige wat hij goed kan. Oh, ik hoop uit 't diepst van mijn hart dat die controle-arts Achiel zal snappen!

DEES: (geniepig lachend) Hij moest 't weten dat gij zó over hem dacht!

MARIE: En wat doet Karel thuis?

DEES: Die experimenteert met vanalles.

MARIE: Van ne gebuisde apotheker kunt ge ook niks anders verwachten hé.

DEES: Hij gaat nog eens vodden aanvangen met zijnen apotheek. Ge moest eens weten hoeveel mensen er bij ons aan de deur komen voor pillen en poeierkes.

MARIE: Tot ze Karel vroeg of laat achter de tralies draaien!

DEES: Dat gaat er nog van komen! Ik heb hem dat ook al gezegd. Maar dan zal ik rap nen andere vent hebben!

MARIE: En kinderen..., daar zijt ge niet voor zeker?

DEES: Ikke wil, maar Karel zegt dat hij al genoeg heeft aan zijne waterschildpad.

MARIE: Dus Karel draagt bij u thuis de broek?

DEES: (begrijpt haar niet echt) Jaja, maar als 'm gaat slapen dan trekt 'm die wel uit, hé Marie.

(Marie toont Dees enkele brieven)

MARIE: Wat vindt ge hiervan?

DEES: (leest stil, dan verbaasd) Zijn dat Liefdesbrieven...?

MARIE: Elke dag krijgt ons Evelyne zo'n brief aan van nen onbekende aanbieder. Dat spelleke is al meer dan een half jaar bezig.

DEES: Van wie komen die...?

MARIE: Elke brief is ondertekend met "Mister X".

DEES: Zou dat familie zijn van Jacky lckx...?

MARIE: Nee Dees, die "X" wilt eigenlijk zeggen "vraagteken"!

DEES: (huivert) Spannend hé. Ik zou ook wel zo'n onbekende aanbieder willen.

MARIE: Zoudt gij Karel ontrouw durven zijn?

DEES: Waarom niet! Als wij vrijen dan denk ik ook altijd aan andere venten. Anders kan ik evengoed efkes op den droger gaan zitten.

MARIE: Hebt gij dat al aan Karel verteld?

DEES: God nee, als die dat moest weten dan is 'm in staat om mij te vergiftigen. En dat zou voor Karel geen enkel probleem zijn met zijnen uitgebreide apotheek.

MARIE: En aan welke venten denkt ge dan zoal...?

DEES: Meestal aan filmsterren, maar ik heb het al gedaan met elke vent hier uit de straat.

MARIE: In uw dromen dan toch?

DEES: Natuurlijk. In 't echt durf ik dat niet. Volgens de boekskes is dat fantaseren normaal voor vrouwen van onze leeftijd.

MARIE: (op haar sokken) Hebt ge... hebt ge zo... zo ook al eens aan Achiel gedacht terwijl ge...

DEES: Maar natuurlijk!

MARIE: En hoe was dat...?

DEES: (bindt in) Gene vette, moet ik zeggen.

MARIE: Bij mij is dat niet anders. Volgens mij mankeert Achiel iets aan z'n binnenwerk. Wij doen 't alleen nog maar op feestdagen.

DEES: Dan hoopt ge dat 't rap terug Allerheiligen is zeker?

MARIE: En van Viagra wilt 'm ook niks weten. Ge moet de natuur zijne gang laten gaan, zegt 'm.

DEES: Dan staat gij er goed op als de natuur z'n oren laat hangen!

MARIE: Maar dat 'm genen auto wilt kopen, dat vergeef ik hem niet. Weet gij wat dat is elke keer 200 meter bergop? Dat kruipt in mijn benen hé. Ik moet elke keer een halfuur gaan zitten als ik thuiskom.

DEES: Wij zijn goei vrienden, maar we blijven niet komen als uwe vent die twee bomen daar laat staan!

MARIE: De laatste vrijer van ons Sarah heeft het uitgemaakt omdat hij ginder altijd zijn auto moest laten staan. Plezant voor dat kind hé!

DEES: En waarom wilt Achiel die twee bomen niet uitdoen?

MARIE: Dat is tegen de natuur, zegt 'm. (staat recht) En daarom heb ik me eens iets aangeschaft dat vóór de natuur is. Wacht een secondje...!

(Marie haalt in snel tempo een pakje uit de keuken)

MARIE: (opent het pakje en showt een stuk sexy lingerie) Wat vindt ge ervan?

DEES: Dient dat om die bomen te ontwortelen?

MARIE: Nee, dat is om beweging te krijgen in ZIJN wortelke! (ad lingerie) Als onzen Achiel daar niet voor bezwijkt dan weet ik het ook niet meer.

DEES: Volgens de boekskes moet dat de man stimuleren.

MARIE: Gij leest wel veel boekskes hé.

DEES: Elke week een stuk of tien.

MARIE: (gaat richting trap, dan ad lingerie) Kom, dan zal ik het eens aantrekken.

DEES: Mag ik dat ook eens passen? Als ik er goed mee sta dan koop ik dat ook.

MARIE: Zit Karel dan ook met problemen...?

DEES: Nee, als die nog maar een blote bil op den televisie ziet dan trekken alle rimpels al uit z'n gezicht!

MARIE: Dan kijkt gij niet veel televisie zeker?

DEES: (haar frank valt) Merci Marie!

(Marie en Dees af langs trap. Achiel steekt z'n hoofd stiekem naar binnen aan de keukendeur)

ACHIEL: (tot Karel achter hem) Kom maar, de kust is vrij!

(Karel komt tevoorschijn. Hij geeft Achiel een plastic tas waar die een gevulde glazen pot uithaalt. De inhoud lijkt op mayonaise)

KAREL: Ik heb maar ineens ne grote pot gemaakt dan komt ge zeker toe.

ACHIEL: Hoe zou dat komen dat ik zo sukkel met mijne libido? Gij hebt dat toch niet?

KAREL: Misschien ligt dat aan die psychologische grens van 50 jaar.

ACHIEL: (ad pot) Wat zit er allemaal in?

KAREL: Ik heb wat kruiden gemengd.

ACHIEL: Het heeft nochtans de kleur van mayonaise. (monstert de inhoud van dichtbij) 't Is toch gene mayonaise...?

KAREL: (met lachje) Nee, daar zit wèl iets anders in.

ACHIEL: En hoeveel moet ik er van inpakken?

KAREL: Elke dag 10 soeplepels. Helpt dat niet dan verhoogt ge de dosis naar 20 soeplepels. Is er dan nog geen beterschap..., dan moogt ge nen hele pot leegeten!

ACHIEL: En geen nevenwerkingen?

KAREL: Nee, ik pak dat ook elke dag in.

ACHIEL: (aarzelend) En gij zijt zeker dat ik... dat mijne...

KAREL: Vraag maar aan Dees of dat werkt. (met elleboogstoot) Waarvan denkt ge dat die zo slecht slaapt? Ze kreunt nogal. En elke keer geeft ze mij nen andere naam terwijl we bezig zijn. Gisteren heeft ze me nog "Lowie" genoemd. En eergisteren "Julien"!

ACHIEL: Ons Marie zegt NIKS als wij bezig zijn.

KAREL: Dat kan niet.

ACHIEL: 't Is te zeggen, soms zegt ze wel eens dat het plafond dringend moet herschilderd worden!

KAREL: Verleden week noemde ons Dees mij zelfs "Achieleke", ...maar toen kreunde ze niet zo hard.

ACHIEL: Da's spijtig.

KAREL: Gij denkt toch niet dat GIJ die Achiel zijt, haha?

ACHIEL: (weet wel beter) Neenee.

KAREL: Soms krijg ik goesting in 't midden van de nacht, soms zelfs 's morgens om zes uur! Verleden week had ik pas de nacht gedaan. Ons Dees lag rustig te slapen. Ik wil in 't bed kruipen, ik doe het donsdeken opzij en wat zie ik..., dat schoon kontje van ons Dees. Hou u dan maar eens in als gezonde jongen!

ACHIEL: En toen...?

KAREL: Toen is 't gebeurd zonder dat ons Dees ervan wakker werd. Tot zij zich plots in hare slaap omdraaide! Ohlala..., daar heb ik mij in bochten moeten wringen om geen stukken te maken! (toont de pot) En allemaal te danken aan dit spul, hé Achiel. Ge moet niet vragen wat compresse dat daar inzit!

ACHIEL: Ik geloof er niks van!

KAREL: Okee, dan moet gij maar Viagra gaan kopen.

ACHIEL: (schudt z'n hoofd ontkennend) Veel te duur.

KAREL: Ge weet toch dat ik ook experimenteer voor coureurs en voor duivenmelkers. Ik ben wijd en zijd bekend. Ze noemen mij zelfs "Keizer Karel". En kijk maar naar hun prestaties. Polleke Vet, die bij de liefhebbers rijdt, had maar één vitessepil genomen en hij reed van bij start tot aankomst aan de leiding. Ze hebben hem zelfs van zijne velo moeten kloppen of hij was nog twee toeren voort gereden!

ACHIEL: (neemt de pot aan) Ik ben eens benieuwd of dat bij mij ook zal werken. Ik zal die pot eerst in de keuken gaan verstoppen. (af naar de keuken)

(Gaston komt uitgeput toe. Hij laat zich op een stoel vallen en hapt naar adem. Karel ontfermt zich over hem)

KAREL: Wat hebt gij aan de hand...? (maar Gaston kan geen woord uitbrengen)
Hebt gij een vlieg ingeslokken...?

GASTON: (in stukken en brokken) Die... die laatste 200 meter... die zijn
verschrikkelijk...!

KAREL: Dat moet ge niet tegen mij zeggen, maar tegen Achiel.

GASTON: Dat doe ik elke dag al..., maar daar pakt geen verf op. (kijkt rond)
Evelyne niet thuis?

KAREL: Wat kunt gij met Evelyne doen als uw tong op uw schoenen hangt?

GASTON: Daar zoudt gij nog iets van kunnen leren!

KAREL: Ze is in de badkamer. Hebt gij iets met die Evelyne?

GASTON: (schouderophalend) Dat kan er ooit van komen. Die Evelyne is een
schoon madam.

KAREL: (vervolgt) En in hare blote nog schoner!

GASTON: (schuift z'n stoel nieuwsgierig wat dichterbij) Hoe weet gij dat...?

KAREL: Ge ziet dat toch aan haar vormen.

GASTON: Hebt gij die al gezien...?

KAREL: Nee, maar ik kan ze mij voorstellen.

(Gaston legt zijn oor te luisteren aan de badkamerdeur)

GASTON: Ik hoor niks!

KAREL: Ik dacht dat ne fakteur liever ziet dan hoort!

GASTON: Er is niks om te zien.

KAREL: Daar staat toch een sleutelgat in de deur.

GASTON: Gaat gij uwe mond kunnen houden?

KAREL: Och Gaston, ik zie die dingen toch elke dag bij ons Dees. Maar ne
vrijgezel-fakteur gelijk gij, ziet alleen maar spleten van brievenbussen.

(Gaston loert door het sleutelgat)

GASTON: Dat zijn schoon dingen, ooooh...! (dreigt door het lint te gaan) Die van
ons moeder zouden er nog verlegen bij worden! (begint te zweten, maakt z'n
stropdas los)

(Achiel komt ondertussen van de keuken. Hij merkt dat Gaston door het
sleutelgat loert)

ACHIEL: (plots en luid) Wat doet gij hier bij die deur...?

(Gaston schrikt zich een aap en stoot met z'n hoofd tegen de deurknop)

ACHIEL: Leren ze dat op de post?

GASTON: Ik mag toch ook iets hebben hé als ik elke dag 200 meter bergop moet
doen om hier de post af te geven.

ACHIEL: (verbetert streng) Vals plat...!

GASTON: 't Is al eender hoe ge 't noemt. Maar 't is potverdekke lastig, zèg.

ACHIEL: Als ge daar niet tegen kunt dan had ge gene fakteur moeten worden!

(Evelyne komt uit de badkamer. Ze is aantrekkelijk gekleed)

GASTON: (met brede smile) Dag Evelyneke.

EVELYNE: Ik heb nu geen tijd om te klappen. Ik moet vertrekken naar m'n werk.

GASTON: Wacht eens efkes, daar is post voor u. (overhandigt Evelyne een brief)

EVELYNE: (inspecteert de brief) Weer zo'n brief zonder afzender? (veinst) Van wie is dat toch?

KAREL: Is de jacht weer open?

ACHIEL: (tot Karel) Dat is al een half jaar bezig, en we kennen 'm van pluim noch staart.

GASTON: (blozend) 't Zal nen onbekende minnaar zijn.

EVELYNE: Met Valentijn heeft hij me zelfs bloemen gestuurd.

KAREL: Welke zot doet nu zoiets?

ACHIEL: Zoudt gij dat ook doen voor uw lief, Gaston?

GASTON: Nog in geen honderd jaar!

EVELYNE: (trekt haar jas aan) Ik ga werken. Saluut. (af langs keuken)

GASTON: (tot Achiel) Kunt ge geloven dat ik nen droge mond heb gekregen van die 200 meter vals plat...?

ACHIEL: Zeg dan gewoon dat ge nen borrel wilt hé!

GASTON: Okee, omdat ge 't zo schoon vraagt.

(Achiel schenkt een borrel uit)

ACHIEL: (tot Gaston) Weet gij wel dat gij hier verleden jaar 19 flessen jenever hebt leeggedronken?

GASTON: 19...?

ACHIEL: Ja, 19...!

(Gaston noteert dat getal in zijn notaboekje)

KAREL: Waarom schrijft gij dat in uw boekske?

GASTON: Dat getal vul ik in op mijn lotto-formulier voor woensdagavond.

KAREL: Ge denkt toch niet dat gij de grote pot gaat winnen?

GASTON: Wil ik u eens iets vertellen, apotheker van achter 't hoekske..., Ik zal ooit rijk worden met de lotto! Ge hoeft de getallen alleen maar uit de lucht te plukken. (drinkt zijn borrel leeg) Ik moet ook doorgaan.

KAREL: Nu al?

GASTON: Vertrekken bij de familie Van Zwam is 't plezantste van heel mijnen toer. Ene keer op m'n pedalen duwen en ik bol bergaf tot aan café 't Stamineeke. Tot morgen. Saluut.

TWEEDE BEDRIJF

DINSDAG - VOORMIDDAG

(Sarah bladert door de krant terwijl ze een appel eet. Evelyne komt uit de badkamer. Marie stoft af)

EVELYNE: Waar zit onze pa? Nu heeft 'm heel de badkamer voor zich alleen en dan laat 'm zich niet zien!

SARAH: Ik heb onze pa vandaag ook nog niet gezien. Waar zit die, ma?

MARIE: Misschien slaapt die nog.

EVELYNE: Hoe kan dat? 't Is al half tien.

SARAH: Zolang slapen is toch ook zijn gewoonte niet.

EVELYNE: Ma, kunt gij die lichtblauwe blouse van mij eens nazien?

MARIE: Wat scheelt daar aan?

EVELYNE: Elke keer als ik mij buk zien ze mijnen bh. En dat is plezant als er ne mannelijke collega naast u staat en die kijkt recht uwe groentewinkel binnen.

SARAH: Hoe wilt gij dan ne vent versieren? Ik zou mijn blouse speciaal openzetten zodat ze zéker iets kunnen zien!

EVELYNE: Dat gij een mannenverslindster zijt dat weten we ondertussen al!

SARAH: 't Was beter dat gij dat ook deed, dan waart ge misschien wat gelukkiger. Elke dag op zo'n citroenen-gezicht moeten kijken, werkt op mijn zenuwen!

MARIE: (tot Evelyne) Kom maar eens mee naar de naaikamer om die blouse te versmallen! (af langs trap)

(Als Sarah wordt gepasseerd door Evelyne trekt die plagend een onappetitelijk gezicht. Terwijl Evelyne verdwijnt langs de trap gooit Sarah haar het klokhuis van de appel achterna)

EVELYNE: (van op de trap) Gij zijt zot zeker...?

SARAH: (scheldend) Ga het maar rap tegen ons ma vertellen, tante nonneke...!

(Evelyne gaat verder naar boven. Sarah zet de radio aan en zoekt een post met ruige muziek. Achiel komt met een troosteloze blik van de trap. Hij is enkel gekleed in kamerjas en heeft duidelijk iets te verbergen want hij houdt de handen constant voor z'n borst. Hij raapt het stuk appel op en zet vervolgens de radio uit)

SARAH: Sorry pa, ons Evelyne was me weer aan 't plagen. En ge weet dat ik daar niet tegen kan!

ACHIEL: (apathisch) Waar is ons ma?

SARAH: Boven op de naaikamer.

ACHIEL: En ons Evelyne?

SARAH: Ook op de naaikamer. Waarom? Scheelt er iets...?

ACHIEL: Ziet gij niks aan mij...? (laat z'n armen zakken)

SARAH: Ja. Gij verstopt iets achter uwe peignoir hé?

ACHIEL: Nee.

SARAH: Hoe nee...? Wat steekt daar dan zo vooruit?

ACHIEL: (met meer zin om te wenen) Dus is 't toch waar. Ik droom niet! (is een inzinking nabij) Och Sarah, ik zit dik in de penarie...!

SARAH: Waarom?

ACHIEL: (opent z'n kamerjas en laat Sarah kijken) Daarom...!

SARAH: (verontwaardigd) Borsten...? Zijn dat twee borsten?

ACHIEL: Ja, ge hebt ze goed geteld.

SARAH: Hoe komt gij daaraan, pa?

ACHIEL: Door medicatie van Karel in te nemen.

SARAH: Waart gij niet tevreden met uw lichaam?

ACHIEL: Jawel, maar omdat ik de laatste maanden niet meer zo fit was had ik Karel om een medicament gevraagd. (pompt zich woedend op) Ik kan die Karel wel vermoorden!

SARAH: Het zijn nochtans schoon borsten die ge daar hebt. Daar zouden veel vrouwen jaloers op zijn.

ACHIEL: (luid) Maar ik wil helemaal geen borsten! Ik ben ne vent hé!

SARAH: Nu niet meer, hé pa. Ik ben eens benieuwd hoe ons ma daarop gaat reageren, en dat drie dagen voor hare verjaardag!

ACHIEL: Die zal mij uitlachen.

SARAH: Kunt ge die dingen niet een beetje wegstoppen?

ACHIEL: (ironisch) Ik zal ze efkes in mijne broekzak steken!

(Karel en Dees dagen op, zoals steeds afgemat. Achiel toont hen de volgende momenten enkel zijn rug)

KAREL: Schoon weer hé.

DEES: Goed dat 't gedaan is met regenen. Ne mens zou er nog depressief van worden.

KAREL: Nu dat het zonneke terug schijnt zult ge de bloemkolen in den hof nogal zien groeien. Kweekt gij ook bloemkolen, Achiel?

SARAH: Nee, alleen pompoenen! (kan haar lach niet onderdrukken, stuit dan op vurige blik van Achiel)

KAREL: (tot Dees, ad Sarah) Waarom lacht die...?

DEES: Ze zal iets grappig gelezen hebben in de gazet. (tot Sarah, ad krant) Wat staat erin?

SARAH: Dat in Amerika één vrouw op tien een borstvergroting laat doen.

DEES: Daar zal ik nooit aan beginnen. Elke mens moet maar content zijn zoals hij geschapen is. Weet ge wat dat is zo 24 uur op 24 rondlopen met vijf kilo silicone onder uw kin? Ne mens zou er nog krom van gaan lopen.

KAREL: Sjans dat wij daar gene last van hebben, hé Achiel!

(Achiël reageert niet en staart door het venster)

DEES: (stil tot Sarah) Mankeert uwe pa iets...?

SARAH: Vraag 't hem zelf.

KAREL: Och, hij zal wel wat neerslachtig zijn door dat slecht weer van de laatste dagen. Ik heb daar medicatie voor.

SARAH: Gij hebt voor alles medicatie! Maar helpt dat ook effectief?

KAREL: Daar kan geen mens zeggen dat er niks gebeurd is in z'n lichaam als hij

mijn medicatie ingepakt heeft!

SARAH: (bij zichzelf) Ja, hier zijn er die daar kunnen over meespreken!

DEES: Gij gaat nog eens vodden aanvangen met uwen apotheek!

KAREL: Denkt ge dat die èchte apothekers ook niet experimenteren? Nog meer dan ik.

DEES: (tot Sarah) Is uw ma thuis?

SARAH: Boven op de naaikamer.

DEES: (stil tot Sarah als ze die passeert) Is uwe pa aan 't bidden omdat die zó met zijn handen staat? (af langs de trap)

SARAH: (tot Achiel) Kom, leg het nu maar eens uit aan Karel!

KAREL: Daar scheelt dus toch iets...?

SARAH: Dat zal hij u zelf wel vertellen. (af naar badkamer)

(Achiel keert nu met zijn voorkant naar Karel maar houdt nog steeds gegeneerd de handen voor z'n borsten)

KAREL: Hebt gij een borstvalling, Achiel?

ACHIEL: (toont Karel wat er achter z'n kamerjas te zien is) Is dat misschien een borstvalling...?

KAREL: (moet ervan slikken) Amaai, wat is dat allemaal...!

ACHIEL: Dat zijn twee joekels van borsten!

KAREL: Hoe komt ge daar aan...?

ACHIEL: Dat is uw schuld! (grijpt Karel bij de keel) Wat voor rommel hebt gij mij gegeven?

KAREL: Ge bedoelt, die pot...?

ACHIEL: Ja! Hebt gij van dezelfde pot gegeten...?

KAREL: Maar ja.

ACHIEL: Hoe kan dat? Ik heb 20 soeplepels van dat spul ingepakt en zie mij hier staan! Ik heb een groter schap dan Wendy Van Wanten!

KAREL: Ik had gezegd van 10.

ACHIEL: Was dat met dezelfde inhoud?

KAREL: Ja. Echt waar. (bindt in) Allé, 't is te zeggen, in uw pot zat een beetje meer springzaad. En euh... ook wat meer oestrogenen.

ACHIEL: En wat zijn oestrogenen?

KAREL: (haalt voorzichtig z'n schouders op, dan aarzelend) Dat euh... dat zijn eigenlijk... vrouwelijke hormonen.

ACHIEL: Wablief...? Dan ben ik uw proefkonijn...?

KAREL: Maar nee, ons Dees pakt dat al jaren in, en het libido van ons Dees..., dat zijn geen prullen hé!

ACHIEL: Uw Dees is een vrouw en ik ben ne vent!

KAREL: Ne vent...? Dat durf ik nu toch niet meer zeggen als ik die twee heuveltjes op uw romp bekijk! Wat zeg ik, heuveltjes..., 't is precies alsof de helft van Alpe d'Huez onder uw kin hangt!

ACHIEL: Ik was vroeger toch ne vent.

KAREL: Nu doet ge me toch twifelen, Achiel.

ACHIEL: Gij hebt me in de zomer toch al gezien in bloot bovenlijf?

KAREL: Jaja, en toen dacht ik, nog efkes en den Achiel kan ook een soutienske gaan kopen.

ACHIEL: Dat waren vetkwabben. Nu heb ik èchte borsten...!

KAREL: Mag ik ze eens van dichtbij bekijken...?

ACHIEL: (kordaat) Nee! (hautain) Ik heb ook mijn gevoelens!

KAREL: Eens voelen dan...?

ACHIEL: (presenteert z'n buste duidelijk met tegenzin) Maar er niet in knijpen hé!

KAREL: Ik zal m'n ogen sluiten. (Karel steekt z'n hand achter de kamerjas van Achiel) Hola..., gij hebt zelfs méér volume dan ons Dees!

(Achiël trekt de hand van Karel uit z'n kamerjas)

KAREL: En die ander...?

ACHIEL: Dat is dezelfde.

KAREL: Gij moest eigenlijk blij zijn.

ACHIEL: Ikke blij...? Waarom?

KAREL: Met die pot kunnen wij de wereld veroveren. Stel u voor dat we dat spul in 't eten van premier Verhofstadt doen. Of in de koffie van president Bush. Of in de pizza van de paus. Ge zoudt nogal wat zien. Heel de wereld stond op zijne kop!

ACHIEL: En nu...?

KAREL: Ja, dat vraag ik mij ook af. Kunt ge die dingen niet een beetje wegmoffelen?

ACHIEL: Als ze klein waren wèl, maar niet zo'n twee appartementen van zeven hoog met nog nen top op.

KAREL: Ne mens zou die dingen alleen 's nachts in 't bed moeten kunnen dragen, en 's morgens terug in zijne frigo leggen.

ACHIEL: Lach me niet uit hé! Of ik zal er eens eentje in uw oren duwen!

KAREL: Doe 't dan met alletwee..., dan heb ik stereo! Ik vrees dat ge daarmee zult moeten leren mee leven.

ACHIEL: Maar iedereen zal mij uitlachen.

KAREL: Ons Dees zal met zo'n dingen zeker niet lachen.

ACHIEL: Oh nee? Dees doet niks liever dan ne mens uitlachen.

KAREL: En wat zegt uw Marie daarvan?

ACHIEL: Die weet 't nog niet.

KAREL: Oeioei, die zal ook niet weten wat ze ziet!

ACHIEL: (misnoegd) Was ik er maar nooit aan begonnen!

(Marie, Dees en Evelyne komen van de trap. Evelyne draagt de lichtblauwe herstelde blouse. Achiel wil naar de badkamer vluchten maar die deur is vast)

ACHIEL: (roept luid) Sarah, doe die deur open!

SARAH: (OFF) Zèg pa, ik ben hier nog maar pas!

MARIE: Is 't weer van dàt in de badkamer...?

(Achiël toont de vrouwen enkel z'n rug)

EVELYNE: Ziet ge nu nog iets van mijnen bh? (bukkt zich)

DEES: Ja, 't is ne rose.

EVELYNE: (klagend tot Marie) Dan is 't nog niet goed hé. Nu kunnen ze er nog achter loeren. En mijn borsten zijn te klein.

MARIE: Zo'n dingen kunt ge niet kiezen, hé kindje.

DEES: Dat zou gemakkelijk zijn. (met gebaartje) Dan liepen alle vrouwen rond met zo'n terras.

KAREL: Borsten en billen is toch 't enige wat ne vent wilt... (stuit op vurige blik van Achiel, herpakt zich dan snel) ...wilt zien!

DEES: Met ne schone "kom 'ns voor" moogt ge uitpakken.

KAREL: (tot Dees) Wie dat 't zegt. Daarom dat gij altijd uw borsten bestopt als ik in de badkamer kom.

ACHIEL: (ontploft) Wordt hier nu over niks anders meer geklapt dan over borsten...?

(Iedereen schrikt om deze uitval)

DEES: (wantrouwig tot Marie) Uwe vent mankeert iets hé...!

KAREL: Ja Marie, uwe vent zit met een probleem!

MARIE: 't Zal weer wat zijn. Onzen Achiel maakt altijd van een mug nen olifant als 't over problemen gaat.

KAREL: Deze keer heeft 'm gelijk! 't Is wel degelijk nen olifant waar hij mee zit!

MARIE: Och, zevert niet.

ACHIEL: (opent z'n kamerjas voor de vrouwen) En wat is dit dan...? Iedereen van u kent dat, neem ik aan!

DEES: (staat verstomd) Borsten...? Hebt gij borsten...? (ligt plat van het lachen)

ACHIEL: (ironisch tot Karel) Nee, Dees zal daar zeker niet mee lachen!

KAREL: (wil haar temperen) Dees, hou op met lachen...!

(Maar hoe meer Karel haar wil temperen, hoe harder Dees lacht. Karel stopt de opgerolde krant in haar mond. Dees raakt in paniek en geeft Karel een opdonder)

DEES: (boos tot Karel) Wilt gij eens van m'n lijf blijven!

EVELYNE: Zijn dat echte, pa...?

ACHIEL: Nee, van plastiek. Natuurlijk zijn dat echte!

MARIE: Hoe komt gij daar aan...?

ACHIEL: (ironisch) Gekocht in de GB.

MARIE: Ja, lach er nog mee.

ACHIEL: Neenee, ik lach niet, GIJ lacht...!

MARIE: (luid en ernstig) Hoe komen die daar?

ACHIEL: Daar ben ik deze morgen mee opgestaan!

EVELYNE: Ik zou direct willen ruilen, pa!

MARIE: (helemaal uit haar lood geslagen) Dat heb ik nu nog nooit gezien!

EVELYNE: Allé ma, ge ziet dat toch elke dag.

MARIE: Ik bedoel, bij ne vent hé.

ACHIEL: (somber) En dan zijn 't er nog wel twee!

EVELYNE: Wat had gij dan gewild? Eentje die ge vandaag links en morgen rechts kunt dragen zeker?

ACHIEL: Ik zit er wel mee hé!

DEES: 'k Heb dat al gelezen in de boekskes. Dat noemen ze "een man-wijf"!
 KAREL: (denigrerend) Ze zegt daar ook eens iets!
 DEES: (gepikeerd) Vertelt gij dan wat 't is hé!
 KAREL: Dat is de voorgevel van een wulpse del!
 MARIE: Ne vent kan toch zomaar niet ineens borsten krijgen gelijk een vrouw hé.
 (dichter bij Achiel) Ge hebt toch niks verkeerd gegeten?
 ACHIEL: Jawel, een medicament van Keizer Karel.
 DEES: (valt uit naar Karel) Ik had 't kunnen denken dat gij er weer voor iets tussen zat!
 MARIE: (tot Achiel) Ik wist niet dat gij ziek waart?
 ACHIEL: Ik ben ook niet ziek.
 MARIE: Waarvoor had gij dan dat medicament nodig?
 ACHIEL: Dat ga ik hier niet aan de grote klok hangen.
 KAREL: Dat hoeft ook niet want 't was voor de kleine wijzer!
 DEES: (geeft Karel een nijdige por in de zij) Gij kunt het toch niet laten van apothekertje te spelen hé!
 KAREL: Wat moet ik doen als ze 't mij vragen?
 DEES: Zeggen dat ge ermee gestopt zijt.
 KAREL: Dat is ook te laat nu hé.
 MARIE: En nu...?
 DEES: Misschien kan Achiel de klinieken gaan bevoorraden met moedermelk.
 EVELYNE: Ik denk dat hij méér gaat verdienen als hij ermee op Sinksenfoor gaat staan.
 DEES: Ja, de Playboy zou ik hem niet aanraden.
 KAREL: Ge kunt er misschien ne schone kapstok van maken.
 ACHIEL: 't Is al goed, pillendraaier van m'n voeten!
 DEES: Nu heeft Achiel van boven ook "vals plat", haha...!
 ACHIEL: (haalt zwaar uit) Den eerste die mij nu nog uitlacht zal ik eens zes van die potten doen opeten!

(Evelyne vergelijkt haar buste met die van Achiel)

EVELYNE: En 't zijn nochtans geen hangers hé...!
 ACHIEL: Dat is nog niet alles! De haar op m'n benen en op m'n borst is ook verdwenen. Misschien zal mijn stem ook nog veranderen in die van een vrouw, wie weet! (tot Karel) Gij krijgt mijn scheermachien cadeau, dat heb ik nu toch niet meer nodig.
 EVELYNE: Van mijne lady-shave blijft ge af, hé pa!
 DEES: (stil tot Marie) Ge laat best uwe lingerie nog maar efkes in 't pakske zitten!
 KAREL: Moet den Achiel nu ook geen andere naam hebben? "Arlette" bijvoorbeeld?
 DEES: "Arlette Van Zwam"..., dat klinkt ook niet hé.
 ACHIEL: (luid) Kan iedereen nu eens stoppen met mij uit te lachen alstublieft?
 MARIE: Ik wil dat ge naar den dokter gaat met uw probleem!
 ACHIEL: Geen denken aan! Ze zijn vanzelf gekomen, ze moeten vanzelf weer weggaan!
 EVELYNE: (verbetert) Ze zijn niet vanzelf gekomen, hé pa. Ge hebt er iets voor ingepakt.

KAREL: Ge kunt misschien iets inpakken om ze weer weg te krijgen.

ACHIEL: Ik pak niks meer in van uwen bro! (laat z'n hoofd hangen) Wat moet ik nu toch gaan aanvangen...?

DEES: Ik zou al beginnen met ne soutiens te kopen.

EVELYNE: Dat meent ge niet!

DEES: Er zal niks anders opzitten.

(Sarah komt uit de badkamer)

SARAH: (tot Achiel) Ge kunt binnen, ma. (herpakt zich) Euh..., ik bedoel, pa...!

ACHIEL: Gaat gij mij ook nog uitlachen, snotter?

EVELYNE: Wat moeten wij nu tegen u zeggen? Eigenlijk zijt gij nu ons tweede ma hé.

SARAH: (omarmt Achiel) Nu heb ik wèl een vriendin, hé ma.

EVELYNE: We zullen nu wel weten wat voor cadeau we moeten kopen met Nieuwjaar.

SARAH: (tot Achiel) Welke maat hebt ge?

DEES: Volgens mij is het nen D-cup.

EVELYNE: Neenee, volgens mij gaat dat al meer in de richting van nen E-cup.

ACHIEL: Kan iedereen nu eens van m'n lijf blijven?

SARAH: Hoe voelt dat nu, pa?

ACHIEL: Dat is moeilijk te zeggen.

EVELYNE: Ge hebt ze toch al zelf in uw handen gehad?

ACHIEL: Ik durf er niet aankomen!

MARIE: Daar verschiet ik van! Vroeger deed ge bij mij niks liever.

SARAH: (tot Achiel) Ge weet toch dat ge die elke avond moet masseren, wilt ge er geen "hangers" van maken?

EVELYNE: (inspecteert zijn buste met één oog) Precies dat die linkse iets groter is dan die rechtse!

ACHIEL: (wordt het beu) Trap het af, snotneuzen...!

SARAH: Als 't spannend begint te worden mogen we er weer niet meer bij zijn. (af langs trap)

EVELYNE: (neemt een modeblad mee) Ik zal voor onze pa wel eens een schoon deux-pièceke uitkiezen. (af naar keuken)

KAREL: Partnerruil zullen we nu ook maar vergeten zeker!

DEES: Waarom?

KAREL: Ik wil niet met drie vrouwen in 't bed kruipen hé!

DEES: (tot Achiel) En euh..., hoe zit 't daar beneden?

ACHIEL: Wilt gij dat soms ook eens zien?

DEES: Nee.

ACHIEL: (ziet het echt niet meer zitten) Zó wil ik niet verder leven!

SARAH: Wat moeten wij dan zeggen? Marie en ik lopen daar al jàren mee.

ACHIEL: Maar ik ben ne vent begot!

KAREL: Eigenlijk niet meer, hé Achiel.

ACHIEL: Hoe moet ik nu gaan plassen? Als ik ga wandelen zet ik mij altijd gewoon tegen nen boom.

DEES: Dat kunt ge vanaf nu wèl vergeten!

MARIE: Nu moet ge "achter" den boom gaan zitten, gelijk wij.

DEES: Wat zullen de buren daarvan zeggen?

KAREL: Niks, als gij uwe mond houdt.

DEES: Zèèèèg...!

ACHIEL: Ik zal vanaf nu niet meer buitenkomen.

MARIE: En wandelen ook niet meer dan?

ACHIEL: Nee, dat geef ik ook op. En verder komt hier toch niemand over de vloer.

KAREL: Enkel de fakteur... (merkt aan het raam) ...en die is daar just...!

ACHIEL: Oeioei..., dan staat 't morgen in alle gazetten!

(Achiel wil zich gaan verstoppen)

MARIE: (houdt Achiel tegen) Trek die peignoir maar uit zodat iedereen het goed kan zien!

ACHIEL: (weigert) Gaat gij met uw schap ook open en bloot staan tegen dat de fakteur binnenkomt?

MARIE: Ge moet maar efkes op uw tanden bijten, dan is dat met een korte pijn gedaan.

ACHIEL: Als die fakteur ook maar ene keer durft lachen dan trek ik zijne kop uit!

(Gaston komt vermoeid binnen)

GASTON: (hijgend) Ne... goeiemorgen allemaal. Mijnen eerste col... voor vandaag... zit er weeral op!

(Niemand reageert)

GASTON: Ik ga de ketting van mijne velo nog eens over duwen... met dat laatste stuk vals plat hier.

(Nog geen reactie. Marie serveert ondertussen een borrel voor Gaston)

GASTON: Is hier iemand dood...?

DEES: Vele erger!

GASTON: Wat scheelt er dan?

(Dees maakt een gebaartje naar Achiel)

GASTON: Moet den Achiel terug gaan werken?

(Achiel houdt de armen gekruist voor z'n borst)

GASTON: (monstert Achiel, dan tot Marie) Is uwe vent gisteren naar een teerfeest geweest?

MARIE: Waarom?

GASTON: 't Lijkt wel of hij tien kilo is bijgekomen tegen gisteren!

DEES: Dat klopt. Maar 't zit wel op één plaats! (krijgt een por van Karel)

MARIE: Niet rond de pot draaien, Achiel. Kom, vertel Gaston maar wat er aan de hand is!

(Net als Gaston van z'n borrel drinkt trekt Achiel z'n kamerjas open en toont hij Gaston z'n buste. Gaston proest z'n drank uit)

GASTON: En nog wel twee...! (noteert in z'n notaboekje) "2"...! Een goed getal voor de lotto van morgenavond.

ACHIEL: Wilt ge nog eens kijken? Hier se...! (slaat z'n kamerjas weer open)

GASTON: (als z'n handen beginnen te trillen) Amaai...! Mag ik nog nen borrel? (presenteert z'n lege borrel)

ACHIEL: Is dat alles wat ge te zeggen hebt? Of wilt ge dat ander ook eens zien?

DEES: Nee, daar rijdt Gaston wel voor naar 't Stamineeke, bij Vuil Lisa!

GASTON: Van wat hebt gij die boebies gekregen?

KAREL: (spottend) Van veel bergop te rijden met de velo!

GASTON: (in lichte paniek) Oeioei...! (wrijft over zijn borst) Dan moet ik ook gaan oppassen!

DEES: Daar was hier just discussie over welke maat Achiel heeft, nen D-cup of nen E-cup!

GASTON: Wil ik dat eens rap zeggen?

DEES: Kunt gij dat, Gaston?

GASTON: Iedereen opzij...!

(Gaston legt zijn kepie over een borst van Achiel)

GASTON: (tot Dees) Dat is maat 110...!

DEES: Hoe weet gij dat?

GASTON: Mijn klak is maat 55, en hij heeft er twee, dus...!

ACHIEL: Wat komt gij hier eigenlijk doen?

GASTON: Ne fakteur komt meestal de post brengen.

ACHIEL: Doe dat dan en bol 't af!

GASTON: Aan wie mag ik de post geven? Aan madam Marie of aan madam Achiel? (geeft een brief aan Marie, dan tot Achiel) In 't Stamineeke vragen ze nog een serveuse voor achter den toog. De kandidaten met de grootste boebies hebben voorrang. Is dat niks voor u...?

ACHIEL: Is er verder nog iets?

GASTON: Nee.

ACHIEL: (luid boos) Trap 't dan af voor ik u aan 't broodmes steek...!

GASTON: (ad buste van Achiel) Mag ik er eens ene keer aankomen?

ACHIEL: (dreigend) Durf dat niet riskeren, hé kameraad!

DEES: (tot Gaston) Waarom doet gij dat niet bij andere vrouwen? Dan waart ge al lang van 't straat geweest.

KAREL: De Gaston doet dat enkel bij Vuil Lisa, en dan moet ze nog zat zijn.

GASTON: (overdreven beleefd) Dag heer, dag dames...! (af langs keuken)

MARIE: (inspecteert de brief) Weeral zo'n brief voor ons Evelyne.

DEES: Van wie komen die?

ACHIEL: Die schrijft Gaston zelf, den broekschijter!

DEES: Dan moet 'm Evelyne wel héél graag zien want die 200 meter vals plat elke dag moet ge niet onderschatten!

(Evelyne komt van de keuken, gekleed in jas)

MARIE: (overhandigt Evelyne de brief) Er is post voor u.

(Evelyne dropt de brief onmiddellijk in de vuilbak)

KAREL: Waarom doet ge dat?

EVELYNE: Ik wil gene fakteur die z'n eigen elke avond bij Vuil Lisa in 't Stamineeke zat drinkt. (tot Marie) Ik ga werken. Dag ma, dag pa. (tot Achiel) En houdt uwen tweeling warm hé. (af langs keuken)

DEES: Kom Karel, wij gaan er ook vandoor. Ik moet nog soep maken voor deze middag. Hebt gij een voorkeur?

KAREL: Ja, ik heb in ene keer goesting in pompoensoep!

ACHIEL: (zuur berispand) Lach maar, uwen tijd komt ook nog!

DEES: (monstert Achiel nog eens opnieuw) Kunt ge geloven dat gij er zelfs niet slecht mee staat.

KAREL: (reeds bij de deur) Tot in de pruimentijd hé.

(Karel en Dees af langs de keuken. Vervelende stilte)

ACHIEL: Kom, zeg maar wat er op uwe lever ligt!

MARIE: Waarom trapt GIJ daar altijd in?

ACHIEL: Daar kan ik toch niks aan doen.

MARIE: Nee, 't zal mijn schuld zijn.

ACHIEL: En wat nu met de liefde tussen ons?

MARIE: Zoveel kust gij mij toch ook niet, hé Achiel.

ACHIEL: Ik bedoel... in 't bed?

MARIE: Ik wacht al maanden, dan zal 't nu ook niet op die paar dagen steken zeker.

ACHIEL: Gedaan met in 't bed als "lepeltje" te slapen.

MARIE: Waarom?

ACHIEL: Ik zal altijd met mijn pompelmoezen tegen uwe rug stoten.

MARIE: Ga u nu maar omkleden dan gaan wij samen winkelen.

ACHIEL: Ik heb toch niks nodig?

MARIE: Jawel, we gaan voor u een soutienske kopen...!

DERDE BEDRIJF

WOENSDAG - VOORMIDDAG

(Marie geeft de planten water met een plantensproeier. Dees en Karel zitten aan de tafel. Achiel zit op een stoel bij de badkamer wachtend tot hij er kan binnengaan. Hij zit verscholen achter zijn krant)

MARIE: (stil tot Dees en Karel, ad Achiel) Hij is kwaad. Hij wilt niet meer klappen sinds gisteren!

KAREL: Als ik zolang moest wachten om in de badkamer te kunnen dan zou ik ook kwaad worden.

MARIE: Wij laten het niet aan ons hart komen, hé Dees. We zullen seffens eens gaan winkelen in de stad.

(Volgend gesprek verloopt stil)

DEES: (ad Achiel) Ondertussen kan Karel hem misschien wat opmonteren. Straks zit 'm nog met ne maagzweer. (bars tot Karel) Maar niet met pillekes of poeierkes, hé vriend. (stil tot Marie, ad Achiel) Hangen die dingen er nog altijd aan?

MARIE: Vanmorgen nog wel.

DEES: Ge kunt dat van hieruit niet goed zien met die gazet ervoor hé.

MARIE: Zoudt gij dat nog eens graag willen zien? Dan vraag ik het hem hé. (wil rechtstaan)

DEES: (houdt Marie tegen) Neenee. (met enig medelijden) Ne mens zou voor minder z'n lip laten hangen.

KAREL: Den Achiel laat alles hangen!

DEES: Mag ik eens een poging doen om uwe vent wat op te vrolijken?

MARIE: Op uw eigen verantwoordelijkheid hé.

(Dees wandelt langs Achiel)

DEES: (geforceerd tot Achiel) Ik heb gelezen in de boekskes dat vrouwen ook "man" kunnen worden door een simpel operatie. Hebt gij daar al eens over nagedacht?

(Achiel reageert niet)

KAREL: Gij gelooft alles wat ze in de boekskes schrijven.

DEES: Toch is 't waar.

MARIE: Waar gaan ze dan dat stukske vlees halen dat daar beneden te weinig is?

DEES: Dat pakken ze uit uw eigen lichaam en dan stoppen ze daar een beentje in.

KAREL: Och gij, daar zit geen beentje in!

DEES: Hoe...? Dat moet toch groter kunnen worden?

KAREL: (speels) Ze stoppen daar een stuk van een varkensoor in.

DEES: Is dat echt...? Daarom dat gij na 't vrijen altijd zegt: "Amaai m'n oren"!

ACHIEL: (plots) Daar komt geen enkele dokter aan m'n lijf!

KAREL: Misschien gaat hij liever naar ne gynaecoloog...?

ACHIEL: Dat ook niet!

MARIE: Wat gaat ge dan doen als die controle-arts opdaagt?

ACHIEL: Misschien zit ik dan hier nog te wachten tot de badkamer vrij is, zoals nu...!

(Achiel veert recht en wandelt gedeprimeerd heen en weer bij de badkamerdeur)

ACHIEL: Bijna 30 jaar moet ik hier aan deze deur elke morgen wachten. Dat is 30 x 365 x een half uur..., dat is 5.475 uur. Dat is 228 dagen, dat is 32 weken, dat is bijna 9 maanden. Bijna een heel zwangerschap!

(Onder volgende dialoog komt Sarah thuis. Ze draagt een helm)

ACHIEL: (vervolgt) Hier kunt ge ne kleine maken en op de wereld zetten terwijl ge staat te wachten. Als ze dat in de boekskes zetten, dat gelooft niemand.

SARAH: (terwijl ze haar helm afzet) Gaat ge al een kinneke kopen, pa? (tot de rest) Hij heeft nog maar twee dagen borsten en hij begint er al aan! Ik moest in mijnen tijd langer wachten om eraan te beginnen. Niet waar, pa?

MARIE: (vervolgt tot Achiel) Een moderne vrouw besteedt enorm veel tijd aan haar uiterlijk.

ACHIEL: De een al wat meer dan de andere.

MARIE: En die badkamer is de enige plaats waar een vrouw...

ACHIEL: (onderbreekt) Ik ben dat bijplamuren in die badkamer beu...!

DEES: Ge moet mee met uwen tijd, Achiel.

ACHIEL: Ik heb iets tegen de rommel die gij aan uw lijf smeert!

DEES: Gij zult ook nog wel veranderen als ge vrouw blijft.

(Evelyne komt uit de badkamer, gekleed als een man met kostuum en stropdas. Ze bladert door een modeblad)

ACHIEL: (zucht opgelucht) Eindelijk...!

(Maar Sarah glipt achter de rug van Achiel naar binnen)

ACHIEL: (vloekend bij de gesloten deur) Godvernonde...

SARAH: (steekt haar hoofd even naar buiten) U niet kwaad maken, pa. Da 's heel slecht voor uw hormonen.

ACHIEL: Nu sta ik hier al van...

SARAH: (onderbreekt) Okee okee, gij moogt eerst naar binnen.

(Sarah komt uit de badkamer. Achiel gaat naar binnen)

SARAH: Ik zal mijne kop boven in de wc gaan steken om mij op te frissen.

MARIE: En ik zal eens zorgen voor koffie. (af naar keuken)

KAREL: (fluistert tot Dees) Die Evelyne is precies ne vent!

DEES: Dat moogt ge niet zeggen. Dat kind is een beetje hare weg kwijt.

KAREL: Moet ik dan ook een rokske dragen als ik mijne weg kwijt ben?

EVELYNE: (tot Karel) Kunt gij mij ook zo'n medicament geven gelijk onze pa?

DEES: (antwoordt in zijn plaats) Nee...!

KAREL: Waarom wilt gij dat ook?

EVELYNE: Ik wil ne vent zijn.

SARAH: Dat wilt onze pa ook, maar het noodlot heeft daar anders over beslist.

DEES: Zijt gij niet content met uw lichaam?

SARAH: Ons Evelyne wil van twee wallekes meeëten.

EVELYNE: Dat is niet waar!

SARAH: Durft ge zeggen hoeveel vrijers gij al gehad hebt?

EVELYNE: Misschien wel 6...!

SARAH: Ik wel 26...! En gij hebt ze alleen maar gekust. Ik heb met alle 26 in de koffer gezeten!

DEES: Maar kinneke, toch niet met alle 26 gelijk...?

KAREL: Verstaat gij dat nu echt niet? Lees nog wat meer van die roddelboekskes!

SARAH: Ik speelde vroeger graag met Barbie-poppen, ons Evelyne met Rambo-soldaatjes. Ik reed graag met een kindervoiture rond, ons Evelyne vroeg een go-car aan Sinterklaas...

EVELYNE: (vervolgt) Ik rijd nu met de velo en gij rijdt met nen Harley!

SARAH: Wat wilt gij daarmee zeggen?

EVELYNE: Dat gij een zedeloze lichtzinnige losbandige sloerie zijt!

SARAH: Ik ben voor de vrije liefde, maar zeker niet zedeloos, lichtzinnig of losbandig...!

EVELYNE: En ik dan?

SARAH: Gij zijt voor de miekes...! (maakt een homogebaartje)

EVELYNE: Ge liegt...!

SARAH: Gij hoeft mij niet uit te maken voor leugenaar! (spuit naar Evelyne met de plantensproeier van Marie)

(Evelyne stuikt op Sarah)

DEES: (geeft hem een por) Allé Karel, doe iets...!

(Karel zet de twee belhamels uit elkaar maar krijgt van Evelyne een rake tik tegen z'n wang en van Sarah een flinke stamp in z'n kruis. Karel gaat terug tot bij Dees met dichtgeknepen knieën en draaiende ogen)

KAREL: Nog zone stamp en ik ben ook een meisje...!

DEES: (stroopt haar mouwen op, dan furieus-luid) Stilte...!

(Evelyne en Sarah staken abrupt hun gevecht)

DEES: (tot Karel) Hebt ge dat gezien...? (dan braafjes tot Evelyne) Waarom wilt gij per se ne jongen zijn?

EVELYNE: Omdat ik harder moet werken dan de venten in de Nopri, en ik verdien vele minder.

DEES: Ik zou eigenlijk ook wel eens efkes ne vent willen zijn.

KAREL: Dat houdt gij geen drie dagen vol.

DEES: Waarom niet?

KAREL: Omdat ne vent altijd onder de sloef ligt.

(Marie komt ondertussen binnen met koffie)

DEES: Hebt gij nog nooit aan trouwen gedacht, Evelyneke? En een gezin stichten?
Op uwe leeftijd was ik al getrouwd.

MARIE: Ik was maar 18 toen ik met onze Achiel trouwde.

EVELYNE: Waarom deed ge zoiets, ma?

MARIE: Wij moesten trouwen.

SARAH: Haha, hebt gij u nog laten vangen?

MARIE: Vergeet niet dat de condomen toen veel meer kosten dan nu hé. En door het gierig zijn van uwe pa werd ik zwanger. In plaats van een condoom gebruikte hij een filterzakske van Melitta en ik had prijs...!

SARAH: (treiterend) Nu dat ge 't zegt..., de kop van ons Evelyne heeft iets weg van een filterzakske!

MARIE: (schenkt reeds een kopje uit) Iemand koffie?

DEES: (inspecteert de inhoud van het kopje) Nee, hij is veel te dun. Ge ziet Brussel en Parijs liggen op den bodem.

MARIE: Sorry Dees, dat was 't laatste van 't pakske.

DEES: Kom, dan wordt 't hoogtijd dat wij gaan winkelen.

KAREL: (doelend op zichzelf) En eten deze middag...?

DEES: Marie en ik zullen onderweg wel een restaurantje doen.

(Marie trekt haar jas aan)

DEES: (tot Sarah en Evelyne) Houdt het rustig, hé meisjes!

MARIE: Zeg tegen onze pa dat wij al weg zijn.

(Marie samen met Dees af langs de keuken)

KAREL: (terwijl hij de krant openslaat, tot Evelyne) Ge hebt anders een schoon kostuum aan.

SARAH: Moet ge met zo'n kleren ne vent versieren? Eer ge die hebt uitgetrokken om ne vlugge wip te doen met uwe vriend, dan is zijn goesting over.

EVELYNE: (verdedigt zich fel) Gij gaat nog eens terechtkomen in een bordeel.

SARAH: En waar gaat gij terechtkomen? In een tehuis voor verwaarloosde lesbische vrouwen die niet aan hun trekken komen?

EVELYNE: Hoe durft ge...!

SARAH: Misschien kunnen ze daar onze pa ook nog aanwerven... als koffiemadam!

EVELYNE: Gij fladdert maar door 't leven als ne vlinder. Gij denkt niet na over de gevaren. Wacht maar, ge zult nog wel eens tegen de muur fladderen!

SARAH: Maar ik leef, en dat kunt gij niet zeggen. Gij leeft tegen uw goesting. Gij loopt heel den dag te mopperen over de Nopri, over uw mannelijke collega's die u pesten en handtastelijk zijn in 't magazijn. Weet gij waar ge uw Nopri kunt steken...? Daar se...!

EVELYNE: (dreigend) Seffens word ik echt kwaad hé!

KAREL: (wil de dames temperen) Dames...

SARAH: Bemoeit er u niet mee, gij...!

KAREL: Amaai, gij hebt nogal temperament.

SARAH: 't Was beter dat zij ook wat meer temperament had, dan zat ze hier niet heel den dag te kniezen als een kwezel.

EVELYNE: Leven als gij zeker? Alleen werken als ik goesting heb en heel den dag rondtoeren met dat machien.

SARAH: (toont haar tanden) En noem mijnen Harley Davidson van 750 cc nooit maar "een machien"!

EVELYNE: (vervolgt) En voor de rest rijke venten versieren.

SARAH: (treiterend) Ik heb er toch maar nen Harley van 800.000 patatten aan overgehouden. En gij rijdt nog altijd met nen ouwe velo!

EVELYNE: Durft ge ook vertellen hoeveel keer ge daar voor op uwe rug hebt gelegen?

KAREL: Nu gaat ge te ver, hé dames!

SARAH: (vervolgt tot Evelyne) Wat ik van mijn leven heb gehad dat kunnen ze mij niet meer afpakken. Als ik seffens met mijnen Harley crash tegen 280 per uur dan kan ik met de hand op m'n hart zeggen dat ik 22 schoon jaren heb gehad. En wat kunt gij zeggen? Ja, dat ge met zes maagzweren zit!

(Evelyne gaat richting keuken en maakt een obsceen gebaar naar Sarah. Sarah imiteert haar overtreffend)

SARAH: (roept Evelyne na) Denk deze namiddag maar eens aan mij als ge tegen uw goesting in de Nopri achter de vleestoog staat. Ik ga straks met ne rijke Waal ne wildschotel eten in La Roche, en achteraf nog ne koffie drinken in een café in Dinant met zicht op de Maas.

EVELYNE: Ik hoop dat ge verdrinkt in de Maas!

SARAH: Maar manneke, daar spring ik over met mijnen Harley!

(Evelyne met slaande deur af naar de keuken)

KAREL: Gij zijt ook niet op uwe mond gevallen hé.

SARAH: Ik zal ze de groeten doen in de Ardennen. (neemt haar helm mee af langs de keuken)

(We horen schermutseling in de keuken en het geluid van vallend glas. Even later komt Achiel van de badkamer)

ACHIEL: (erg rustig) Klapt gij veel in uw eigen?

KAREL: Nee. Waarom?

ACHIEL: Wat was dat lawaai hier allemaal dan?

KAREL: Een klein meningsverschil tussen uw dochters.

(Op de achtergrond horen we Sarah héél hevig vertrekken met haar Harley)

ACHIEL: Weer op haar achterste wiel...!

KAREL: Economisch gezien is dat profijtelijk, dan verslijt haar voorste band niet.

(Evelyne komt van de keuken, gekleed in jas. Ze houdt een bebloed doekje onder haar neus)

ACHIEL: Waar gaat gij naartoe?

EVELYNE: Werken, met de velo.

ACHIEL: Wat hebt gij aan uw neus?

EVELYNE: (verzint snel) Ik ben tegen de kast gelopen.

ACHIEL: Evelyne...?

EVELYNE: Ja pa...!

ACHIEL: (plagend) Niet zo hevig vertrekken als ons Sarah hé!

(Evelyne met een zware zucht af langs de keuken)

KAREL: Weet gij dat ons vrouwen winkelen zijn?

ACHIEL: Dat komt goed uit.

KAREL: Waarom?

(Achiël zet de stoelen twee per twee achter elkaar)

KAREL: Wat zijt gij van plan...?

ACHIEL: Ik wil leren autorijden met uw hulp. Ons Marie verjaart overmorgen en ik wil haar verrassen. (toont een annonce in de streekkrant) Daar staat een goedkoop autooke in. Ik heb 't aangekruist.

KAREL: (na het lezen van de annonce) Ne Fiat 126...? Ge gaat toch zo'n luciferdozeke niet kopen?

ACHIEL: Waarom niet?

KAREL: Dat is veel te klein voor u, Achiël. Als ge dan met uw gezin wilt uitrijden dan moeten Sarah en Evelyne nog naast den auto lopen omdat ze geen plaats hebben.

ACHIEL: Hebt gij straks tijd? We gaan die twee bomen ontwortelen.

KAREL: Gaat 't er dan toch eindelijk van komen?

(Gaston komt vermoeid binnen)

GASTON: (hijgend) Achiël..., wanneer gaat ge nu... eens eindelijk iets doen... aan dat vals plat?

ACHIEL: Als ge in mijn familie wilt komen dan zou ik maar op m'n woorden letten!

GASTON: Ikke...? In uw familie komen...?

ACHIEL: Denkt ge dat ik niet weet dat gij achter ons Evelyne jaagt! En ik ben daar vierkant tegen. Ons Evelyne verdient beter.

GASTON: Wat een pretentie zèg!

ACHIEL: Wat kunt gij mijn dochter bieden buiten vroeg opstaan en vroeg gaan slapen? Ge hebt zelfs nog geen tijd om kinnekes te maken. Daarom hebben fakteurs zo weinig kinderen.

KAREL: Ze hebben er wèl, maar op een ander! Misschien wel bij Vuil Lisa in 't Stamineeke..., want die verwacht hare achtste kleine al.

GASTON: (noteert intussen in z'n notaboekje) "8", dat is weer ne goeie voor

vanavond op de lotto.

(Achiël sleurt ondertussen een hoop keukenmateriaal naar de woonkamer.
Gaston verplaatst één van de stoelen en gaat er dan opzitten)

ACHIEL: (streng ad stoel) Laten staan...!

GASTON: Maar ik...

ACHIEL: (onderbreekt luid) Laten staan, zeg ik...!

GASTON: Waarom mag ik niet op deze stoel gaan zitten?

ACHIEL: Dat zijn geen stoelen, dat zijn nu autozetels!

(Tijdens de instructie die volgt zal Achiël het volgende gebruiken: de taartenonderlegger als stuur, de commodespiegel als achteruitkijkspiegel, de ontstopper als vitesseknuppel, een voetbaltoeter als claxon, een koord rond z'n lichaam dient als gordel)

ACHIEL: Stap maar in, we gaan vertrekken!

(Karel zet zich naast Achiël op de voorste rij stoelen)

KAREL: Ge moet uwe zetel wat achteruit zetten, anders komen uw appartementen tegen de claxon!

GASTON: (vanop afstand) Een vrouw achter 't stuur..., dat kan niet goed gaan.

ACHIEL: Houdt uwe smikkel en stap in!

(Gaston neemt plaats op de achterste rij stoelen)

KAREL: (tot Achiël) Veronderstel nu dat dit nen auto is. (kijkt om) Gaston, uwe gordel aandoen!

GASTON: Welke gordel? Ik zie gene gordel!

ACHIEL: Als ge meespeelt moet ge de bevelen volgen, anders stapt ge maar terug uit.

KAREL: (vervolgt tot Gaston) Ze smeren den Achiël een proces aan z'n been als gij uwe gordel niet draagt!

(Gaston wuift bij wijze van grap met z'n handje)

ACHIEL: Wat doet gij nu...?

GASTON: Den beenhouwer stond buiten en stak z'n hand op.

ACHIEL: Hoe kan dat? We zijn nog niet eens vertrokken.

KAREL: (tot Achiël) Okee, start 'm maar.

ACHIEL: Hoe...?

KAREL: Aan 't sleutelke draaien hé.

ACHIEL: Waar zit dat ergens?

KAREL: Rechts onder het stuur.

(Achiël draait even en pruttelt met korte tussenpozen)

ACHIEL: Prrrrt...! Prrrrt...! Hij start niet goed, Karel.

KAREL: Dan zal uw batterij plat zijn.

GASTON: Is er wel naft in?

KAREL: IK zal 'm eens starten. Prrrrt..., prrrrrt....! Allé, we zijn weg. Zet 'm maar in eerste, Achiel.

ACHIEL: Hoe moet ik dat doen?

KAREL: (gebruikt de ontstopper) Dit zijn de vitessen. Da 's den eerste, de tweede, de derde, en de vierde. En dat is den achteruit.

ACHIEL: Ik zal 'm eerst efkes in achteruit zetten.

(Iedereen kijkt achteruit)

GASTON: Achiel, pas op voor mijne velo hé want daar liggen nog maar pas twee nieuwe banden op.

KAREL: (tot Achiel) Hebt gij in uwe spiegel gekeken?

ACHIEL: (kijkt in de spiegel en stuit op Gaston) Gaston, doe uw venster eens dicht want anders gaat 't trekken hier.

KAREL: Allé, we gaan vertrekken. Alvorens ge 'm in eerste vitsesse zet moet ge altijd efkes in de naft roeren.

ACHIEL: Waarom...?

KAREL: Als ge 's morgens vertrekt is die naft nog te dik.

ACHIEL: Moet ik 'm wat verdunnen met water?

KAREL: Nééééé...! Vertrek maar, en vergeet uwe plinker niet aan te steken.

ACHIEL: Hoe moet ik dat doen?

KAREL: Steek uwen arm maar uit.

(Achiel steekt plots zijn rechterarm opzij, maar smakt daarbij tegen de neus van Karel)

ACHIEL: Oh sorry...!

KAREL: Dat zei ons Dees ook toen ze de eerste keer met de auto tegen de hoek van ons huis reed!

(Karel stapt uit)

ACHIEL: Wat gaat gij doen...?

KAREL: Ik ga voor onvoorziene omstandigheden zorgen, dan kunnen we zien hoe uw reflexen zijn als chauffeur.

(Karel loopt voorbij de stoelen)

KAREL: Ik steek de straat over. Wat moet gij dan doen...?

(Achiel claxonneert met de voetbaltoeter. Karel simuleert een ongeval en laat zich op de grond vallen)

ACHIEL: (zoekt steun bij Gaston) Waarom steekt die uil nu in ene keer de straat over?

GASTON: Misschien is dat nen blinde.

KAREL: (staat weer recht, ergert zich dan luid) Ge moet ne "coup-de-frein" geven als er zoiets gebeurt!

ACHIEL: Ne coup-de-frein...? Geef ons maar ne coup dame-blanche. Hé Gaston!

KAREL: (lichtjes gepikeerd) Ge zijt er een zottekesspel van aan 't maken hé.

ACHIEL: Wat wilt dat dan zeggen?

KAREL: Ne "coup-de-frein" is alles dichtsmijten!

ACHIEL: En ik met mijne smikkel tegen de vooruit vliegen zeker! Tarara...!

KAREL: (kan zich nog net beheersen, zucht) De volgende opdracht...! (spuit met de plantensproeier van Marie water over Achiel en Gaston) Wat moet ge nu doen...?

(Achiel en Gaston houden de handen voor hun gezicht om zich te beschermen tegen het water)

GASTON: Stop..., wij zijn al gewassen vandaag!

KAREL: Néé, als 't regent moet de chauffeur z'n ruitewissers opzetten!

(Karel gaat terug naast Achiel zitten)

KAREL: (tot Achiel) Nog eens herhalen! Weet ge 't nog...?

ACHIEL: Ik zet 'm in eerste, ik zet 'm in tweede, ik zet 'm in derde, ik zet 'm in vierde..., en ik start 'm!

KAREL: Maar nee, ge moet éérst starten! Zet 'm maar in eerste en duw lichtjes het gaspedaal in. Dat is de rechtse pedaal.

ACHIEL: In de botsautokes staat er maar één pedaal.

GASTON: (vervolgt) En op mijne velo twee.

KAREL: (vervolgt) En in nen auto drie...! (verwittigt plots) Opgepast voor die voetgangster daar hé!

ACHIEL: (claxonneert met de voetbaltoeter, dan improviserend naar een overstekende vrouw) Hey trut, ziet gij niet dat ik hier kom aangereden...? (stapt uit)

KAREL: Wat gaat ge doen...?

ACHIEL: Die kakmadam eens flink naar haar voeten geven.

KAREL: (kordaat) Zitten...!

ACHIEL: (zet zich terug) Toch spijtig van al die agressie in 't verkeer hé!

KAREL: Ga er maar vandoor voor dat die vrouw woest wordt. (als Achiel te lang talmt) Vooruit, maak dat ge weg zijt. Seffens komt ze nog af met hare paraplu!

(Achiel wil in lichte paniek weer uitstappen)

KAREL: Waar gaat ge naartoe...?

ACHIEL: Ik moest toch maken dat ik weg was.

KAREL: Niet te voet, hé kieke. Mèt den auto!

ACHIEL: (maakt een pruttelend geluid) Prrrt..., prrrt...!

(Plots komt achter hun rug de autoritaire Mevrouw Vinck met dokterstas

binnen. Enkel Gaston heeft haar gemerkt)

GASTON: Achiel, ik denk dat er voorrang van rechts aankomt!

ACHIEL: (zonder opkijken) Hoe kan dat, facteur? We zitten op de hoofdbaan.
(pruttelt verder) Prrrt..., prrrt...!

MEVR VINCK: (onverwachts en luid) Goeiemorgen heren. Ik ben dokter Vinck, controle-arts van de verzekering.

ACHIEL: (pruttelend geluid dempt gevoelig) Prrrt, prt...!

(Oogcontact tussen Karel en Achiel als ze haar merken)

GASTON: Daar is nog plaats, madam. Stap maar in!

(Achiel en Karel willen snel rechtstaan maar hun stoel blijft door de koorden aan hun achterwerk plakken)

GASTON: We maken een toerke met den auto, madam.

MEVR VINCK: Wie van u is Achiel Van De Zwan...?

KAREL: Madam bedoelt "Van Zwam met een M" zeker?

ACHIEL: Ik ben Achiel Van Zwam.

MEVR VINCK: Kan ik u even onderzoeken?

ACHIEL: (ad koord) Ik krijg mijn sartèl niet los, madam Spreeuw.

MEVR VINCK: (verbetert) Vinck...!

(Met enige hulp kan Achiel zich bevrijden van de stoel)

MEVR VINCK: (tot Gaston en Karel) Kunnen de heren zich even omdraaien?

(Terwijl Achiel onderzocht wordt door Mevrouw Vinck duwt Gaston plots op de voetbaltoeter. Mevrouw Vinck schrikt zich te pletter)

MEVR VINCK: (gegeneerd tot Achiel) Kan mijnheer zijnen bh even uitdoen...?

(Dat heeft Gaston gehoord. Hij fronsd de wenkbrauwen)

GASTON: (fluisterend tot Karel) Wat zegt die...? Bh...? Draagt den Achiel nen bh...?

MEVR VINCK: (roept richting Gaston) Stilte...! (onderzoekt verder, dan tot Achiel) Ik vind hier vreemde dingen die met uw accident niks te maken hebben! Mijnheer weet toch dat hij met een levensgroot probleem zit...?

ACHIEL: (aan het eind van z'n Latijn) Nee zeker...!

MEVR VINCK: Zo te zien was het toch beter "Van De Zwan" geweest. Niet waar?

ACHIEL: Dat zijn de nevenwerkingen van dat accident, madam Ekster.

MEVR VINCK: Dat gelooft ge toch zelf niet, hé mijnheer. (pakt weer in) Ik stel voor dat ge u morgen gaat aanmelden bij de dokter van uw ziekenkas.

ACHIEL: Hoe moet ik daar naartoe? Ze voorspellen storm voor morgen!

MEVR VINCK: (ad vier stoelen) Ge kunt misschien met den auto gaan! (presenteert Achiel een formulier) Als mijnheer hier nog eens wilt tekenen.

(Achiel tekent het formulier en krijgt een kopij)

MEVR VINCK: Bedankt, mijnheer Van Zwam.

ACHIEL: Zonder dank, madam Kanarie!

MEVR VINCK: (verbetert) 't Is Vinck, mijnheer..!

ACHIEL: Als de vogel maar ne naam heeft hé.

MEVR VINCK: (reeds bij de deur, denigrerend) Debielen...! (af langs de keuken)

ACHIEL: (is kwaad op zichzelf) Godvermiljaar..., en ik wist dat ze ging komen hé...!

GASTON: Nen "debiel", wat is dat...?

KAREL: Dat is iemand die het goed meent, maar altijd de pech heeft dat hij bezoek krijgt op verkeerde momenten...!

VIERDE BEDRIJF

DONDERDAG - NAMIDDAG

(Marie, Sarah en Evelyne lopen heen en weer met gekruiste armen bij de badkamerdeur)

EVELYNE: (boos en luid) ...en ik duld niet dat onze pa zolang in die badkamer zit!
Terwijl hij altijd den eerste is om te reclameren als wij dààr zitten...!

SARAH: Nog erger of hij neemt weerwraak op ons.

MARIE: Moet ge daarvoor zo hard roepen?

EVELYNE: (kijkt op haar horloge) Dat is al anderhalf uur..., hij moest verlegen zijn!
(klopt op de deur en roept) Héla, zijt gij daar aan 't kamperen, of hoe zit dat...?

(Achiël zet de badkamerdeur op een kier. We zien zijn aangezicht niet)

ACHIEL: (met pesterig lachje) Plezant hé, zolang wachten...!

EVELYNE: Gij doet dat opzettelijk, hé pa!

ACHIEL: Nu weet ge ook eens wat het is als ge zolang moet wachten om in de badkamer te kunnen.

EVELYNE: Ik moet gaan werken hé!

ACHIEL: (plagend) Ik misschien ook...!

SARAH: Waarom duurt dat zolang, pa?

ACHIEL: Omdat ik nu méér dingen aan m'n lijf heb om te soigneren, haha. (sluit de deur weer)

SARAH: (tot Marie) Moet die ergens naartoe?

MARIE: Naar de controle op de ziekenkas, en ik vrees dat het een beetje naar zijne kop gestegen is.

(Achiël komt uit de badkamer. Hij is gekleed als een pronte vrouw. Hij draagt een kleedje, panty's, een pruik, hoge hakken en hij zit onder de schmink. Algemene verbazing om deze mooie verschijning)

SARAH: (met de hand voor haar mond) Zijt gij dat, pa...?

(Achiël struikelt bijna over zijn hoge hakken als hij door de kamer paradeert. Marie weet niet wat ze ziet en laat zich op een stoel vallen)

ACHIEL: Een vrouw moet er toch goed uitzien als ze op straat komt hé.

SARAH: Zo dacht gij er vroeger toch niet over.

ACHIEL: Ne mens moet mee zijnen tijd meegaan.

SARAH: Uw panty's zakken af, pa!

ACHIEL: Natuurlijk, dat is een paar van ons ma. Dat is drie maten te groot.

(Achiël trekt z'n panty's op erbarmelijke wijze weer op en wel zó dat hij enkel z'n kleed naar boven wringt)

EVELYNE: Moet ge dat zó doen..., waar iedereen staat op te kijken?

ACHIEL: Dat moet ik allemaal nog leren hé.

MARIE: (is er nog steeds niet van bekomen) Nog zo'n verschijning en we kunnen hier een grot gaan bouwen gelijk in Lourdes. 't Is just Onze Lieve Vrouwke!

EVELYNE: (gebaartje van gek tot Achiel) Hier hebt gij 't...!

ACHIEL: Geen vrouwen lastigvallen hé!

(Evelyne af naar badkamer. Achiel niest, wil naar zijn broekzak grijpen maar mist die)

ACHIEL: Waar moet ik nu mijne zakdoek steken? En mijne portefeuille...?

MARIE: Waar steken andere vrouwen die?

SARAH: In hun saccoche.

ACHIEL: (wendt zich tot Marie) Marie, ik moet een nieuw saccoche hebben!

MARIE: Ge kunt een afgedankte van mij krijgen, ja.

ACHIEL: Moet ik 't weer met de rommel doen!

(Evelyne komt uit de badkamer met enkele lege flesjes en lege potjes)

EVELYNE: Hier moet ge zien..., alles is leeg! Zelfs mijnen dure "Christian d'ior"!

SARAH: Hebt gij er dat allemaal aangesmeerd, pa?

ACHIEL: (op rijm) Wilt ge een gaaf smoeleke, dan kost 't geld, m'n boeleke!

SARAH: (ontdekt één van de flesjes) Mijnen dure "Hugo Boss" is ook al leeg...!

ACHIEL: Daar hangt de helft van tegen de spiegel. Er naast gespoten! Ik kon 't gaatje niet vinden.

SARAH: (aan de klaagmuur bij Marie) Zèg ma, dat kan nu toch niet meer hé!

ACHIEL: Wat kost die rommel?

EVELYNE: 2.000 frank per fleske!

ACHIEL: (verbaasd) Dus hangt er nu voor 4.000 frank aan mijn gezicht...? Dan zult ge de venten nogal zien lachen.

EVELYNE: (venijnig kwaad) Ik ga m'n brooddoos maken. (af naar keuken met slaande deur)

MARIE: (tot Achiel) Vertel mij eens waarom ge die twee bomen hebt uitgedaan?

ACHIEL: (met vette knipoog) Verrassing...!

MARIE: Ik heb mijnen buik vol van uw verrassingen! Ik ben er nog niet van bekomen!

(Evelyne komt van de keuken)

EVELYNE: Waar staat de mayonaise?

MARIE: Die is op.

EVELYNE: Hoe op...?

MARIE: (met gebaartje naar Achiel) Daar se, onze pa maakt die altijd.

EVELYNE: (eist verantwoording) Pa...?

ACHIEL: Ik heb deze voormiddag mayonaise gemaakt..., maar die is spijtig genoeg mislukt!

MARIE: Hoe kan dat?

ACHIEL: (ietwat gegeneerd) Omdat ik met mijn regels zit!

MARIE: (hoort het in Keulen donderen) Dat ook nog...?

ACHIEL: Ik voel me niet zo best, moet ik zeggen. En ik ben héél krikkel...!

SARAH: (duwt Achiel een reclame-folder onder de neus) In deze winkel staat den "Always" in reklaam!

EVELYNE: Hopelijk zet die dokter van de ziekenkas u terug aan 't werk.

ACHIEL: Dat zal niet lukken. Hoe kan ik in deze kleren nu gaan lassen in de fabriek? Mijn collega's zullen nogal moeite doen om onder mijn kleed te loeren. Hebt gij misschien graag dat de venten onder uw kleed loeren?

SARAH: Dat hangt er vanaf wie...!

(Evelyne af naar de keuken)

MARIE: (tot Achiel) Wat voor saccoche moet dat zijn..., Miss België?

ACHIEL: Een met een bretelleke dat ik over mijn schouderke kan dragen.

(Marie af langs de trap)

ACHIEL: Mag ik u eens iets vragen, Sarah? Wat doet gij als de venten u nafluiten?

SARAH: Zeker niet omkijken want dan zijt ge verkocht!

ACHIEL: Niet dat ik dat van plan ben, maar als ge nu eens ne vent wilt verleiden voor den truut... Hoe werkt dat?

SARAH: Dat kunt ge uitspelen door uw balustrade vooruit te steken. Maar oppassen want daar zitten opdringerige eksemplaren tussen.

ACHIEL: Stel u voor dat ik nen bouwvakker aan de haak sla, zèg! Zo ene met de cement nog tussen zijn vingers, en die bepotelt mij overal...! (huivert) Baaah...!

(Marie komt van de trap met een afgedankte handtas. Sarah af langs de trap)

MARIE: (tot Achiel) Is dat een goei saccoche?

ACHIEL: Hebt ge niks anders? Iets dat een beetje assertie is met mijn kleedje? (ad handtas) De deze heeft precies den oorlog van Vietnam meegemaakt.

MARIE: Ze is nochtans van echt krokodillenleder!

ACHIEL: Dan zal deze wel van de kop gemaakt zijn want daar staat een gat in.

MARIE: (verwonderd) Waar...?

ACHIEL: (opent de handtas, dan treiterend) Hier..., haha!

MARIE: (speels) Och zot...!

ACHIEL: Marieke, ge hebt toch sjans dat ik u gere zie hé!

(Dees en Karel komen toe)

KAREL: (duwt z'n haren in de plooi) Amaai zèg, 10 Beaufort buiten.

DEES: Als er nu niks gaat vliegen, dan gaat er nooit meer iets vliegen!

(Plots valt hun oog op Achiel)

DEES: (stoot Achiel onbeleefd aan) Zijt gij dat, Achiel?

ACHIEL: Zèg, pas een beetje op voor mijn balkon hé...!

DEES: Ik wist niet dat er hier in 't dorp zo'n schoon vrouwen rondliepen.

ACHIEL: (tot allen) En daar moet geen enkele vent afkomen want ik tik hem op de vingers hé!

DEES: Gij zijt nog geen misse met die pruik op uwe kop.

ACHIEL: Nee, maar ze ruift een beetje (haalt spuwend een haartje uit z'n mond)

DEES: En merci hé omdat die bomen eindelijk weg zijn. Nu kunnen we tenminste met den auto tot aan uw achterdeur geraken.

KAREL: Zo te zien zijt ge 't al een beetje gewoon?

ACHIEL: Nee. Als ik mij voorover buk onder het middageten dan hangen mijn borsten steevast in de soep. Kom ik buiten dan schiet de wind onder m'n kleed. En als ik de gazet lees dan kan ik alleen maar den bovenkant lezen.

MARIE: Achiel, 't is tijd voor u om te vertrekken naar de ziekenkas.

DEES: Die dokter zal ook nogal verschieten.

KAREL: Bij wie moet ge komen?

ACHIEL: Bij dokter Rapzat.

KAREL: Die ken ik niet.

ACHIEL: (leest op het formulier, herpakt zich dan) Neenee, 't is "Raapzaad"!

KAREL: Die ken ik wèl. Die wilt telkens dat z'n patiënten zich helemaal uitkleden. Ik ben er ooit eens geweest voor een ontsteking in mijne mond. Maar uitkleden hé...! Ik stond daar schoon te gapen met mijne mond open en mijn billen toe!

DEES: (vervolgt) Jamaar, en die is al 62 jaar hé.

MARIE: Die ouw knuiters dat zijn de ergste.

ACHIEL: Als die mij ook maar met ene vinger durft aanraken dan heeft hij een pataat tegen zijne smikkel vast! (hangt z'n handtas aan) Ik ga vertrekken.

DEES: Hoe geraakt gij daar?

ACHIEL: Met de velo.

KAREL: En die wind dan...?

ACHIEL: Ik bind wel nen elastiek rond m'n benen.

DEES: Zorg maar dat uw pruik niet van uwe kop waait!

ACHIEL: (tot Marie) Mag ik uwe velo efkes lenen? Bij de mijne zit die ijzeren pijp tussen m'n benen in de weg! Allé, tot straks.

KAREL: (monstert Achiel) Ik zou met u wel eens op den hooizolder willen kruipen, haha.

ACHIEL: (verwittigt) Durf niet lachen hé of ik zal uwe neus eens tussen mijn boeket duwen! Of denkt ge dat ik dat niet durf? Daar se...!

(Achiel duwt Karel met z'n neus tussen z'n borsten)

DEES: Pas op, ge versmacht hem!

ACHIEL: Wordt gij al jaloers? Het ligt nochtans aan uwe vent dat ik hier zó sta hé! (af met vrouwelijke gebaartjes)

DEES: (tot Marie) Valt er nog mee te leven?

MARIE: Niemand van ons mag kijken als hij zich uitkleedt.

DEES: En in 't bed...?

MARIE: Daar draagt 'm een lang slaapkleed. Gewoon ondergoed is al niet meer goed genoeg voor meneer. Hij wilt alleen nog maar lingerie dragen van "Marie-Jo". Weet ge dat hij momenteel een zwart tanga-slipje draagt?

DEES: Is dat echt...?

MARIE: Nu wilt 'm nog een bordeaux babydolleke.

DEES: Is dat echt...?

KAREL: (ergert zich aan de reactie van Dees) Als dat niet echt is dan zegt Marie dat toch niet. Gij kunt nogal ogen trekken als de mensen iets zeggen.
(imiteert de stem van Dees) Is dat echt...? Is dat echt...?

DEES: Zèèèèg...!

MARIE: God weet wat ga ik nog allemaal meemaken met hem.

KAREL: (verbetert) Met haar...!

DEES: Gaat ge nu uwen trouwboek ook laten veranderen?

MARIE: Nee, als ze dat op de burgerlijke stand te weten komen dan kunnen we daar nog veel last meer krijgen!

DEES: Dus Achiel past zich goed aan?

MARIE: Nee zeker, hij wil zich zelfs al laten inschrijven bij de vrouwengilde. Maar dat heb ik hem gelukkig uit zijne kop kunnen klappen. Zelfs de pastoor heeft hem al gevraagd om bij 't zangkoor te komen.

DEES: Oeioei...! En wat zei de pastoor van Achiel z'n...?

MARIE: Dat Gods wegen ondoorgrondelijk zijn. (tot Karel) Hebt gij een zalfke tegen kleuven aan de voeten?

DEES: Ik heb gezegd dat hij moet stoppen met z'n apotheek!

KAREL: Ik heb u toch ook al eens genezen. Of zijt gij die zwaar verstopping van verleden jaar al vergeten?

DEES: Dat is niet moeilijk, ik moest twee keren per dag een pilleke inpakken met nen halve liter olijfolie!

MARIE: 't Is toch gemakkelijk zone vent in huis die alles weet over ziektes.

DEES: Ge moet thuis eens komen kijken. Heel de living staat vol met zijne rommel.

MARIE: Gij ziet er toch héél goed uit, hé Dees.

DEES: Natuurlijk. 's Morgens moet ik een papke inpakken voor schoon ogen, 's middags een papke voor slanke benen en 's avonds nog een papke om driftig te worden.

MARIE: Dan is 't ook niet te verwonderen dat gij al weken slecht slaapt, hé Dees!

DEES: Weet ge wat er nu in de boekskes staat, dat Brad Pitt te doen heeft met Julia Roberts!

(Ondertussen komt Sarah met haar helm van de trap.

Evelyne komt van de keuken en slaat een modeblad open)

MARIE: Die ken ik niet.

DEES: Dat zijn filmsterren. Die doen het met iedereen.

SARAH: Ik kan ze geen ongelijk geven.

EVELYNE: Nee, dat weten we ondertussen al. Gij kruipt ook met iedereen in 't bed!
Verfoeilijk, vind ik dat! (tot Marie) En gij keurt dat allemaal goed, ma?

MARIE: Ik zwijg liever! Mijn zuster zei ook iets tegen haar meerderjarige dochter, en die trapte het af. Is dat soms beter? Mijnen droom was twee gezonde kinderen grootbrengen in een simpel gezinneke.

KAREL: Zo simpel is uw gezin nu ook weer niet, met een vrouw als vent, hé Marie!

DEES: Soms ben ik blij dat ik geen kinderen heb.

EVELYNE: Ik ook.

DEES: Toch vind ik het vreemd dat gij nog geen relatie hebt op uwe leeftijd.

KAREL: Misschien wil Evelyne iets speciaals hé.

MARIE: Dat ze dan maar oppast want ik wou dat ook. En wat heb ik...? Een gierige pin met ne ballonkeskop...!

(Evelyne wil er vandoor)

MARIE: Gaat gij nu al werken? Ge moest toch maar pas om half drie beginnen, en op tien minuten zijt ge daar.

DEES: (speels) Heeft ons Evelyneke ergens een afspraak?

EVELYNE: Nee. Waarom?

DEES: Heeft ons Evelyneke iets op 't oog misschien?

SARAH: (met minachting) Ja, de Nopri!

(Evelyne maakt een obscene gebaar naar Sarah. Evelyne af langs de keuken)

SARAH: Ik ga nog een toerke maken met mijnen Harley.

KAREL: Mag ik eens meerijden met u?

DEES: Opgepasst want Sarah rijdt graag op één wiel.

KAREL: Zèg, ik ben meer gewoon hé.

SARAH: Ik heb wel genen helm voor u.

KAREL: Dat heb ik niet nodig. Dat is alleen maar ballast. Kom, we zijn weg want ik moet om vier uur gaan werken.

SARAH: Daartegen zijn we al tot in Luxemburg geweest.

(Sarah en Karel gaan er vandoor)

DEES: Zou Gaston ziek zijn omdat 'm deze voormiddag niet is langs geweest?

MARIE: Ik denk dat 'm dat vals plat hier beu is. Als die dat op al die jaren bijeen telt dan heeft hij al zeker vier keer de Ronde van Frankrijk gereden.

DEES: Misschien heeft Evelyne stiekem een afspraak met Gaston, wie weet...!

MARIE: Denkt gij dat...?

DEES: Nee zeker, met al die liefdesbrieven...!

MARIE: Niet alleen brieven. Er komen nu ook al telefoons van Mister X. En elke keer is hij zat. Zelfs nen doofstomme hoort dat het Gaston is aan de andere kant van de lijn.

(We horen Sarah op de achtergrond héél hevig vertrekken met haar Harley)

MARIE: (ergert zich) Die Sarah gaat nog eens stukken maken!

DEES: Och Marie, dat kind is gelukkig.

MARIE: Zij wel, maar hare passagier..., dat betwijfel ik!

DEES: Daar heb ik geen medelijden mee. Karel heeft haar zelf gevraagd om te mogen meerijden.

MARIE: Gaston reed ook eens mee, maar bij de start lag z'n broek al vol!

DEES: Gaston zou een goei partij zijn voor Evelyne.

MARIE: Spijtig dat 'm zo zot is als een achterdeur hé.

DEES: Dat is toch niet erg. Zo rap Gaston geërfd heeft kan Evelyne hem van den

trap duwen als hij zat thuiskomt. En dan is al zijn geld voor haar. Dat gebeurt toch meer zeker. In de gazet staat altijd "van de trap gevallen"! Neenee, dat is "van de trap geduwd"! En die Gaston zit er warmpjes in. Hij heeft nog wat te erven van zijn rijke ouders, en hij is maar alleen!

MARIE: Stel u voor dat ge die hebt als schoonzoon.

DEES: Ik hoop maar dat die lotto niet naar zijne kop stijgt!

MARIE: Hij moet alleen maar getallen hebben. Weet ge dat hij ooit naar de maat van mijn schoenen gevraagd heeft!

DEES: Is dat echt...?

MARIE: Hij moest zelfs weten hoeveel keer per dag ik naar het toilet ging.

DEES: Is dat echt...?

MARIE: Hij heeft zelfs ne keer de zak brood omgekieperd omdat hij wou weten hoeveel sneden brood er in die zak staken. Hij heeft zelfs een keer mijn tanden geteld. Maar toen was 't rap gedaan want ik beet in z'n vingers!

DEES: Als Evelyne met zo iemand trouwt en die begint in de kerk de tanden van de pastoor te tellen...

(Sarah stoot binnen en doet haar helm af)

DEES: Waar is Karel...?

SARAH: Dat weet ik niet.

MARIE: Hoe...? Die was toch met u meegereden...?

SARAH: Jamaar, hij is er onderweg ergens afgevallen!

DEES: (veert recht) En is 't erg...?

SARAH: Dat weet ik ook niet.

MARIE: Hoe, dat weet ge ook niet? Wat weet ge dan wel...?

SARAH: Dat hij er plots niet meer opzat toen ik omkeek!

DEES: En waar denkt ge dat Karel nu ergens is...?

SARAH: Hij zal hier of daar wel ergens in de gracht liggen zeker.

DEES: Maar dat is een ramp...! (slaat de hand voor haar mond) Ooooh, mijn arm Karelkje...! Hopelijk heeft hij geen armen of benen gebroken!

SARAH: Waarom?

DEES: Dan kan 'm seffens niet gaan werken.

MARIE: Kom, we gaan 'm zoeken!

(Sarah wil af naar de badkamer)

MARIE: (reeds bij de deur tot Sarah) Wat gaat gij doen...?

SARAH: Mij wat bijschminken in de badkamer. Waarom?

MARIE: Gaat gij niet mee Karel helpen zoeken...?

SARAH: (gooit het van haar rug) Als 'm daar nog niet tegen kan, zèèèèg...! (af naar de keuken)

VIJFDE BEDRIJF

VRIJDAG - VOORMIDDAG

(Achiel is weer gekleed als een gewone man. Sarah schikt een boeket bloemen in een vaas. Evelyne lakt haar vingers)

ACHIEL: (over de schouder van Evelyne) Dàt kan ik ook nog eens proberen.

EVELYNE: Gij geeft de cadeau af aan ons ma?

ACHIEL: Okee.

SARAH: Wat hebt ge gekocht, pa?

ACHIEL: Dat kunt ge nooit raden.

(Evelyne merkt het kaartje dat aan de bloemen is bevestigd)

EVELYNE: (leest) "Happy birthday van man en kinderen". (tot Sarah) Onze pa is toch gene man meer!

SARAH: Dan verander ik dat in "Achiel en kinderen" hé.

EVELYNE: Ik ben toch ook geen kind meer. Ik ben potverdekke een vrouw van 26...!

SARAH: Doe het dan zelf hé! (geeft er de brui aan en zet zich demonstratief in de zetel)

EVELYNE: Daar gaan we weer!

SARAH: En gij moet uw deel van de bloemen nog betalen!

EVELYNE: Ikke betalen...? Het is op UW initiatief dat die bloemen gekocht zijn, dus betaalt gij die maar zelf!

ACHIEL: Geen ruzie maken op de verjaardag van ons ma hé! Waar is ons ma, trouwens?

EVELYNE: Die ligt nog in bed.

ACHIEL: Dat kan niet.

EVELYNE: Ga zelf maar kijken dan. Ze heeft gisteravond nog een fles porto soldaat gemaakt.

ACHIEL: Ja, binnenkort is zij nog aan den drank...!

EVELYNE: Pa, ik moet u iets bekennen! Ik had u dat al vele langer willen vertellen maar ik had de moed niet.

ACHIEL: Laat maar komen, Achiel van Zwam heeft nen brede rug..., en sinds een paar dagen ook een brede borstkas!

EVELYNE: Ik heb een relatie!

SARAH: Dat werd ook hoogtijd.

ACHIEL: Maar dat is fantastisch nieuws! Hoe heet uwe vrijer?

EVELYNE: Ge gaat niet kwaad zijn hé?

ACHIEL: Maar nee.

EVELYNE: Lies.

ACHIEL: Lies...? Is dat gene meisjesnaam?

EVELYNE: Jaja, 't is ook een meisje!

(Achiel moet er even van slikken)

ACHIEL: Dat is 't tweede mirakel hier op één week tijd.

EVELYNE: Misschien is 't voor u een troost, maar ze is iets ouder dan ik.

ACHIEL: En hoe kust dat zo met een andere vrouw...?

EVELYNE: Dat zult gij beter weten dan ik!

SARAH: Ik heb toch altijd gezegd dat ons Evelyne voor de vrouwen was!

EVELYNE: (reageert hevig) En waarvoor zijt gij dan?

SARAH: Voor Harley's!

(Dees en Karel komen toe. Karel mankt en z'n gezicht zit onder de pleisters. Hij maakt ook gebruik van een wandelstok)

ACHIEL: (tot Dees, ad Karel) Ik heb gehoord dat uwe vent wilt leren vliegen?

DEES: Ja, maar z'n landingsstel staat nog niet op punt.

ACHIEL: (slaat Karel brutaal op de rug ter kennismaking) En hoe is 't, doet het nog zeer?

KAREL: (pijncreet) Auwh...! Pas op voor mijn schouder!

DEES: Hij heeft schaafwonden over heel z'n lichaam, een paar gekneusde ribben, genaaid onder z'n kin, een gat boven z'n rechteroog, z'n staartbeen bezeerd en twee tanden uit...!

ACHIEL: Al een geluk dat hij niks gebroken heeft!

DEES: Enkel nog goed om in de kerstboom te gaan hangen.

KAREL: Dat gaat ook niet meer!

ACHIEL: Waarom niet?

KAREL: Omdat ik met mijn klokkenspel in de prikkeldraad ben gevlogen!

SARAH: Niks gewoon hé! (af langs trap)

ACHIEL: Evelyne, haal eens koffie voor de mensen!

EVELYNE: Gij drinkt wel veel koffie hé! (af naar de keuken)

DEES: Wij komen het feestvarken ne gelukkige verjaardag wensen. (zet doos pralines op tafel) Waar zit Marie?

ACHIEL: Die ligt nog in haren tram.

DEES: En dat op hare verjaardag? Dat zijn we van Marie ook niet gewoon.

KAREL: (tot Achiel) Ge hebt uw kleed al uitgetrokken?

ACHIEL: Ik heb ermee tussen de ketting van de velo gezeten!

DEES: En hoe voelt dat zoals vrouw over 't straat gaan?

ACHIEL: Iedere vent fluit mij na. In de wachtkamer van de ziekenkas wou er mij zelfs ene versieren!

DEES: Is dat echt...?

ACHIEL: Maar toen hij z'n hand onder m'n kleed wou steken heb ik hem maar ne shot tegen z'n kruis gegeven. Die zal de eerste dagen niet meer op jacht moeten gaan!

KAREL: (met pijnlijke grimas) Kunt gij daar nu eens efkes over zwijgen? 't Begint bij mij ook weer zeer te doen!

(Evelyne komt met de koffiethermos van de keuken)

DEES: (tot Achiel) En wàt was de diagnose gisteren van den dokter op de ziekenkas?

ACHIEL: Och, die kwakzalver kende er niks van.

DEES: Waarom niet?

ACHIEL: Omdat 'm zei dat ik helemaal genezen was. Kijk nu zelf! Zie ik er soms uit als "helemaal genezen"?

EVELYNE: (gebaartje van gek) Volgens mij geneest gij nooit meer, pa!

ACHIEL: Ik heb u niks gevraagd, Evelyne!

EVELYNE: Ik dacht dat ge koffie wou!

DEES: Ik zal zelfs wel tanken.

(Evelyne lakt verder. Sarah komt van de trap)

KAREL: Ge moet toch niet terug gaan werken?

ACHIEL: Volgende week al. Als ik eraan denk draait m'n maag ondersteboven.

SARAH: (tot Dees) Dat geraakt hij nooit meer gewoon na twee jaar van profiteren!

EVELYNE: Gedaan met elke dag te gaan wandelen.

SARAH: Gedaan met elke middag zijne siësta te houden!

EVELYNE: En ons ma is in haar nopkes omdat ze eindelijk van zijn gezaag vanaf is.

DEES: Wel, dan is dat ne schone verjaardag voor Marie.

ACHIEL: Ik ben al langs de fabriek gepasseerd. Ik krijg een andere job, omdat ik met dat vrouwelijk probleem zit.

KAREL: Ergens op den bureau als typiste?

ACHIEL: Nee, ik moet in de kantine den afwas doen. Dat zie ik helemaal niet zitten!

EVELYNE: Nu zult ge binnenkort ook wel weten wat het is als mannelijke collega's handtastelijk worden.

ACHIEL: Ik steek een mussenklem onder m'n kleed. En den eerste die wil tassen zal 's anderendaags niet meer met z'n vingers in z'n neus moeten peuteren...!

(Marie komt van de trap. Ze zit met een flinke kater)

DEES: (zet zingend aan) Happy birthday to you...

MARIE: Niet te luid alstublieft! Mijne kop kan elk moment barsten!

ACHIEL: Wie drinkt er nu op ene avond ook een héél fles porto uit!

MARIE: (als ze de bloemen op tafel merkt) Merci...! (krijgt het even moeilijk en slikt door)

KAREL: (tot Achiël) Het pakt haar precies.

DEES: (overhandigt Marie de doos pralines) En dit is van mij en onze Karel. Ik weet wel dat ge gene witte chocolat lust maar dan zet ge die maar op tafel als wij op bezoek zijn.

MARIE: (met weemoed in haar stem) Merci allemaal.

EVELYNE: En hoe voelt 't om 45 te worden, ma?

MARIE: Slecht.

ACHIEL: Wat moet IK dan zeggen? Ik ben er al 50...!

(Marie barst in snikken uit)

KAREL: Wat krijgen we nu...?

ACHIEL: (verwonderd) Is dat nu omdat ik al 50 ben...?

DEES: Neenee, sommige vrouwen hebben er last mee om oud te worden. Allé, dat schrijven ze toch in de boekskes.

(Achiël troost Marie door z'n schouder aan te bieden)

DEES: Het doet voor een vrouw enorm deugd een keertje te kunnen uithuilen tegen hare vent z'n stoere borst... (herpakt zich) ...borsten!

(Nu huilt Marie nog luider)

KAREL: Moet ge nu zoiets zeggen, Dees...?

DEES: Sorry hé, 't was eruit voor ik 't wist.

KAREL: 't Is nog niet erg genoeg dat ze met ne mislukte travestiet opgescheept zit!

ACHIEL: (berispt Karel) Zèg héla...!

KAREL: 't Is toch waar, hé Achiël. Gij gaat me toch niet vertellen dat gij nog normaal zijt hé! 200 jaar geleden gooiden ze zo'n gasten als gij op den brandstapel!

MARIE: (plotseling) Ik heb slecht nieuws...!

ACHIEL: Kotst 't er maar uit, chouke. Vandaag mag dat.

MARIE: (aarzelend) Ik heb gisteravond... van die pot van... van Karel gegeten...!

ACHIEL: Toch niet de pot waarvan ik die boebies gekregen heb...?

MARIE: (wenend) Jawel!

ACHIEL: Oeioei...! Waarom doet ge nu zoiets?

MARIE: Ik dacht dat het mayonaise was!

SARAH: En hebt ge al resultaat, ma?

MARIE: Hier, kijk zelf maar! (laat Sarah en Evelyne in haar décolleté kijken)

SARAH: Wat is dat zwart daar..? Toch geen borsthaar...?

MARIE: Ja, en op mijn benen ook. Zelfs op mijne rug begint 't te groeien...!

ACHIEL: Dat had ik ook..., maar da's lang geleden.

SARAH: (wrijft onder de kin van Marie) Oei..., binnenkort zit gij nog met nen baard en een snor!

KAREL: En daar zijn er niet veel die kunnen zeggen dat hun ma nen baard en een snor heeft.

ACHIEL: Dan moet gij mijn scheermachien teruggeven!

DEES: (tot Marie) Uw borsten staan er toch nog aan...?

MARIE: Ja, maar die zijn al vele kleiner geworden tegen gisteren!

ACHIEL: (richting Karel) Normaal moesten die toch vergroten?

KAREL: Neenee, bij een vrouw werkt dat omgekeerd!

ACHIEL: (héél boos tot Karel) Als daar iets van komt dan maak ik u een kopke kleiner...!

MARIE: Slijp de messen dan maar, want ik zit nog met een ander probleem!

ACHIEL: En dat is...?

MARIE: (ingetogen) Ik heb... op de wc-bril geplast...!

ACHIEL: Hoe kan dat...?

MARIE: (weent luid, bijna onverstaanbaar) Ik heb nu een piemeltje...!

(Mengeling van gelach en verontwaardiging bij de aanwezigen)

DEES: Is dat echt...?

ACHIEL: (luid) Ik wil hier geen concurrentie in huis hé!

KAREL: (tot Marie) Ge kunt toch net als wij IN de wc-pot richten als ge moet plassen.

MARIE: (nieuwe huilbui) Ik durf dat dingske niet vastpakken!

KAREL: Zonder handen is 't voor ons ook moeilijk hé!

ACHIEL: (met troostend gebaartje) Dat is niet erg, Marieke. Ik zal u dat wel leren! Ik heb ervaring in die dingen.

KAREL: Als ge ergens nen aanwas hebt en ge wilt dat weg dan is de enige oplossing "amputeren" ...!

DEES: Moet ik dan uwe kop ook laten amputeren?

KAREL: Waarom?

DEES: Omdat ik die soms ook beu ben!

ACHIEL: (wijst Karel aan) 't Is allemaal de schuld van die mislukte apotheker daar!

KAREL: (valt uit de lucht) Seffens heb ik 't nog gedaan!

DEES: Durft ge dat nog ontkennen ook?

KAREL: En wat gaat ge nu doen? Mij een pak rammel geven...? Ik sta nu al kreupel!

DEES: (haalt zwaar uit) Als gij nog ene keer apothekertje durft spelen dan zal ik uw andere tanden ook eens uitkloppen!

EVELYNE: Mag ik ook eens proeven van die pot?

ACHIEL: Nee, hij zal vernietigd worden.

KAREL: Allé Achiel, we kunnen toch gaan experimenteren.

DEES: Te laat...! Ik heb gisteren heel uwen apotheek met de vuilkar meegegeven!

KAREL: (valt uit de lucht) Weet gij wel wat dat kost, madam?

DEES: Roep niet zo hard tegen mij! (geeft Karel een flinke por tegen de ribben)

KAREL: (pijncreet) Auwh...!

DEES: 't Moest nog veel meer pijn doen!

SARAH: Moeten wij nu "ma" tegen onze pa zeggen en "pa" tegen ons ma?

EVELYNE: 't Wordt er voor ons nu ook niet gemakkelijker op.

ACHIEL: Heeft er iemand een voorstel?

SARAH: Onze pa trekt in bij Karel en Dees komt hier wonen.

EVELYNE: We kunnen ook gewoon de rollen omkeren. Vanaf nu doet onze pa hier het huishouden...

ACHIEL: (vervolgt) ...en ons ma gaat werken!

MARIE: Werken...? Dat deed gij toch ook niet!

(Achiël gaat ondertussen af naar de keuken)

KAREL: Marie zal dat rap onder de knie hebben.

MARIE: Onder de knie...? Denkt gij dat dat dingske nog gaat groeien?

KAREL: Ik bedoel, "vent zijn" heeft ook z'n voordelen. Ge zult nu rapper aux sérieux genomen worden.

EVELYNE: Stoeffer...!

(Achiël komt van de keuken met de glazen pot van Karel)

ACHIEL: (geeft de pot aan Karel) Pak die maar terug mee naar huis voor er hier

nog meer accidenten gebeuren!
 DEES: (tot Karel) Hebt gij Marie al drie kussen gegeven?
 KAREL: (bedenkt zich) Ik kus niet graag ander venten!
 SARAH: (fluistert tot Achiel) Onze cadeau niet vergeten af te geven hé!
 ACHIEL: Komt in orde. (tot Marie) Marieke, kom eens naar uw ventje...!
 KAREL: (verbetert) 't Is wijveke...!
 ACHIEL: (vervolgt tot Marie) ...en doe uw oogskes eens toe!

(Marie sluit de ogen. Achiel haalt autosleutels uit z'n broekzak en laat die voor haar ogen bengelen)

ACHIEL: Oogskes open! (in zijn sas) Kijk eens wat ik hier heb voor ons Marieke...!
 MARIE: (verwonderd) Wat is dat...?

(Marie graait naar de bos autosleutels, maar Achiel trekt die snel weg)

ACHIEL: Wat denkt ge...?
 MARIE: (blij verrast) Zijn dat geen autosleutels...?
 ACHIEL: Just Marieke. Vanaf nu zijt gij den trotse eigenaar van ne jonge okkazie-auto. (overhandigt haar de sleutels) Ga maar eens rap kijken in de garage!
 MARIE: (met brede smile) Merci. (omhelst Achiel opgetogen)
 ACHIEL: (beschermt zijn borsten) Een beetje oppassen voor mijnen trottoir, hé schattemieke.
 MARIE: (met vreugdekreetje) Eindelijk kan ik mijn rijbewijs nuttig maken. Eindelijk kan ik gaan winkelen met den auto en koffiekjes gaan drinken zoals andere vrouwen.
 KAREL: Dan zit gij daar wel als vent alleen tussen die vrouwen, hé Marie!
 SARAH: Dat is niks ma, dan drinkt ge maar bier!
 ACHIEL: (ontwaakt als het ware) Genen alcohol als ge met den auto zijt hé...!
 MARIE: (nog steeds in the mood) Gedaan met door de regen te rijden. Oh Achieleke, gij hebt me zo gelukkig gemaakt. (geeft hem een overvloed aan kusjes) Mag ik er nu eens mee rijden?
 ACHIEL: Natuurlijk poezewoefke, maar wel een beetje opletten want hij is nog niet verzekerd!
 MARIE: Ge kent mij, hé Achiel.
 ACHIEL: (bij zichzelf) Daarom just...!
 MARIE: (geeft Achiel nogmaals een kusje op de wang, dan bij de keukendeur) Ik zal wel eens "tuut tuut" doen naar u als ge aan de venster staat te kijken. Tot seffens, hé schattebolleke. (af langs de keuken)
 ACHIEL: (roept haar nog na met een bang voorgevoel) Doe maar geen "tuut tuut" tegen den hoek van de garage!
 DEES: Ge hebt uw Marie gelukkig gemaakt, Achiel. (richting Karel) Daar zijn er hier die daar nog iets van kunnen leren!
 EVELYNE: (geeft Achiel een kusje op de wang) Bedankt pa, ik ben echt trots op zo'n vader.
 KAREL: (verbetert) Ge bedoelt "moeder"...!
 DEES: (snibbig stil tot Karel) Wilt gij eens weten hoe 't voelt als die wandelstok in uw neusgaten steekt...?

KAREL: Nee.

DEES: Houdt uw wafel dan...!

SARAH: Nu kunnen we eens een race houden, hé pa. Gij met uwen auto en ik met mijnen Harley!

EVELYNE: Zèg pa, zou ik die auto ook eens mogen gebruiken om te gaan werken?

ACHIEL: Natuurlijk. Als ons ma er dan just niet mee weg is.

(Op de achtergrond horen we Marie héél hevig vertrekken met de auto)

DEES: Amaai, hebt ge dat gehoord...?

SARAH: Ze krijgt mijn kuren al! Direct de beuk erin!

KAREL: Als die zó altijd gaat vertrekken dan zal dat moteurke het niet lang volhouden, vrees ik!

(Een dronken Gaston komt toe. Zoals steeds is hij moe)

GASTON: (hijgend) Wie vertrok daar... zo hevig... met die auto...?

SARAH: Ons ma. Waarom?

GASTON: Amaai, de steentjes vlogen... tegen mijn broek!

DEES: Dat is het jarenlang opgekropt verlangen om met nen auto te mogen rijden.

GASTON: Nen auto gekocht, Achiel?

ACHIEL: Ja.

GASTON: Die gaten in de carrosserie..., zijn dat luchtgaten? Waar hebt ge die roestbak gekocht? Op een autokerkhof? Ik zou er maar niet te hard mee rijden want die wielen kunnen wel eens rechtdoor bollen als gij wilt afdraaien, haha!

ACHIEL: (boos ad Gaston) Als die nu niet gaat zwijgen hé...!

KAREL: Kalm Achiel! Ziet ge niet dat die gedronken heeft?

GASTON: (tot Karel) En wat hebt gij aan de hand? Gij staat precies ook vol roestgaten!

KAREL: Ik heb een klein accidentje gehad.

GASTON: Toch niet met die auto van den Achiel?

DEES: Waarom zijt gij zo laat? Weeral ergens aan den toog gehangen? Zatlap...!

GASTON: Ik heb vandaag de pensioenen uitbetaald.

DEES: Waarom zijt gij gisteren niet geweest?

GASTON: Hebt gij elke dag goesting om gaan te werken? Ik ook niet! (vleit zich neer op een stoel en legt zijn voeten schaamteloos op tafel)

(Evelyne duwt Gaston z'n voeten brutaal van de tafel)

GASTON: (laat een boer) Ik kom afscheid nemen...!!

KAREL: Afscheid...? Toch niet voorgoed?

GASTON: Ik ben voor de laatste keer dat vals plat opgereden.

SARAH: Hebt gij promotie gekregen op de post?

GASTON: Weet ge dan nog niet wat er gebeurd is...?

DEES: Maar nee.

GASTON: Ik heb woensdagavond de lotto gewonnen!

(Algemene verwondering en onderlinge oogcontacten)

DEES: En hoeveel hebt ge gewonnen? 100 frank, haha...?

GASTON: 14 miljoen alstublieft! Ik heb gisteren heel de dag op café gezeten. En vanmorgen heb ik direct ontslag genomen. Ik sta in mijnen opzeg. Nog wat afscheid nemen van de mensen, en dan gaat Gastonneke genieten...!

ACHIEL: Meent ge dat nu of zwanst ge?

GASTON: (presenteert hem het telefoontoestel) Bel maar naar Vuil Lisa in 't Stamineeke als ge me niet gelooft!

KAREL: En wat gaat gij met al dat geld doen?

GASTON: Een huizeke kopen in Tenerife en met mijn ouders voorgoed naar ginder trekken.

EVELYNE: Wat gaat ge daar in Tenerife heel den dag doen?

GASTON: Van 's morgens tot 's avonds in m'n zwembroek op het strand liggen en de monokini's tellen die voorbij defileren.

DEES: Meent ge dat nu of maakt ge ons iets wijs...?

GASTON: Nee, 't is maar om te lachen. (haalt een verfrommeld briefje uit zijn portefeuille) Hier zijn de bewijzen! Die mannen van de lotto zijn al bij mij aan de deur geweest om te zeggen wat ik met m'n geld moest doen.

DEES: (inspecteert het briefje en leest) Nationale Loterij. (tot de aanwezigen) Zèg, dat is echt waar hé...!

GASTON: 't Is 14 miljoen en nog wat klein geld.

DEES: (leest opnieuw) 14.988.712 frank. Amaai, is dat klein geld? Dat is bijna 15 miljoen!

GASTON: Ik heb toch altijd al gezegd dat de winnende nummers in de lucht hingen. Maar niemand wou mij geloven.

(Plots is iedereen overdreven lief voor Gaston)

ACHIEL: Nen borrel, Gaston?

EVELYNE: Zèg, als ge graag uw voeten op tafel legt, doe maar gerust hoor.

SARAH: Zit ge niet liever in de zetel, Gastonneke?

DEES: (duwt de krant in zijn handen) Hebt ge vandaag de gazet al gelezen?

ACHIEL: Hier is een goei sigaar. (duwt de sigaar prompt in Gaston z'n mond en presenteert hem vuur)

GASTON: Mag ik die wandelstok van de Karel eens efkes?

(Dees pakt de wandelstok van Karel zondermeer af en geeft die aan Gaston. Gaston krabt ermee op z'n rug)

DEES: Ge moogt die wandelstok houden.

KAREL: (protesteert) Allé Dees, dat is de wandelstok van mijn vader zaliger!

DEES: (venijnig) Gaat ge nu uwe mond eens houden...!

GASTON: (tot Achiel) Ik zou eens graag aan uw balkon willen voelen!

ACHIEL: Niks van!

GASTON: Jammaar, ik zal u betalen? Wat kost dat? 5.000...? 10.000...? Ge zegt 't maar!

SARAH: (moedigt hem aan) Doen, pa...!

ACHIEL: Ik ben nog altijd geen animeermeisje hé!

GASTON: Ge hebt er nochtans wel iets van weg! (slaat Achiel op z'n kontje)

ACHIEL: Wilt gij uw handen eens thuishouden, pipo?

GASTON: Zoiets doet gij toch ook bij uw Marie!

ACHIEL: Ja, maar alleen in 't bed!

DEES: Moeten we dat geloven, Achieleke? Ik heb andere dingen gehoord van uw Marie hé.

ACHIEL: Is ze weer aan 't roddelen geweest, ja?

KAREL: (tot Gaston) Ge zijt nu wel miljonair, maar ge kunt niet genieten van de liefde.

GASTON: Wacht maar tot de vrouwen weten dat ik rijk ben!

(Achiel moedigt Evelyne mimisch aan om Gaston te veroveren)

EVELYNE: (trekt haar kleren in de plooi, dan verleidelijk) Gastonneke, hebt gij geen goesting om met mij ne keer uit te gaan?

SARAH: (zuchtend) Nu begint ze al facteurs lastig te vallen!

(Evelyne gaat schrijlings over Gaston z'n benen zitten, zet z'n kepie op haar hoofd en streelt hem wild door z'n haren)

EVELYNE: (dan versmachtend) Misschien passen wij wel bij elkaar! (trekt Gaston bij de stropdas tot tegen haar décolleté) Ik heb een zwak voor facteurs!

GASTON: (loert in haar diepe décolleté) Gij zit anders wel met een schoon brievenbus hé!

EVELYNE: (met zwoele stem) Ik heb nog ander schoon dingen!

GASTON: (duwt haar weg) Nee, ik wil u niet meer!

EVELYNE: Waarom niet?

GASTON: Het gerucht doet de ronde in 't Stamineeke dat gij u gaat laten opereren om ne vent te worden! Wat zullen mijn ouders zeggen als ik thuiskom met nen halve vent?

EVELYNE: En al die liefdesbrieven dan...?

GASTON: Die zijn toch van Mister X.

ACHIEL: Hoe weet gij dat...?

GASTON: (verklapt zich in een onbeheerst moment) Omdat ik die zelf... (biecht op) Okee, die brieven kwamen van mij...!

EVELYNE: Dat moet u toch veel geld gekost hebben aan postzegels?

GASTON: Die lagen toch voor 't pakken op de post. (staat recht) Zèg, waarom hangt gij hier allemaal zo rond mijne nek? Ge moet niet denken dat ik mijn winst ga delen hé!

EVELYNE: (haalt zwaar uit) Gierigaard...! (trekt de kepie terug over Gaston z'n kop)

SARAH: (vervolgt) Wrek...!

DEES: (vervolgt) Geef dan die wandelstok van Karel ook maar terug! (trekt de stok uit Gaston z'n handen) En ik hoop dat ge stikt in uw geld...! (geeft de wandelstok terug aan Karel) Hier se, ventje.

KAREL: (weigert formeel) Ik moet 'm niet meer hebben!

EVELYNE: (tot Dees en Sarah, ad Gaston) Kom dames, wij blijven hier niet bij zone krenterige vent!

(Evelyne, Dees en Sarah af naar keuken)

GASTON: Ziezo, dat was mijne laatste keer. Gastonneke zal eens gaan genieten van zijn miljoenen.

ACHIEL: Drinkt gij uwen borrel niet leeg?

GASTON: Nee, zo'n bucht drink ik niet meer. Vanaf nu drink ik alleen nog maar campagne.

KAREL: (verbetert) Champagne...!

GASTON: Jaja, campagne. En morgenavond trek ik naar 't Schipperskwartier..., en niet voor één vrouw hé, maar voor een stuk of drie vier tegelijk...!

KAREL: Kunt gij dat wel aan?

GASTON: (tot Karel) Gij verkoopt toch vitessepillen, heb ik horen zeggen!

KAREL: (duwt Gaston de glazen pot in handen) Als ge deze pot vanavond helemaal leegeet dan zult ge morgenvroeg nogal versteld staan!

ACHIEL: (geniepig lachend tot Karel) Ofwel hangen in plaats van staan!

GASTON: (stopt de pot in z'n postzak) We zullen dat eens gaan proberen. Nog ne goeiendag. En ik zal u wel een kaartje sturen uit Tenerife. Saluut. (af langs keuken)

KAREL: Dat stukske fakteur zal een ander zwembroek moeten gaan kopen als hij op 't strand van Tenerife wilt gaan zonnen!

ACHIEL: Hij zal rap weten hoe lastig het is om met zo'n lading op uw borstkas te moeten rondlopen.

KAREL: Ik zou zijn gezicht morgenvroeg eens willen zien, haha!

ACHIEL: Zèg, waar blijft ons Marie...?

KAREL: Misschien is ze naar zee mosselen eten gelijk Sarah.

ACHIEL: Dan zullen wij nu eens nen borrel gaan drinken.

(Achiël wil uitschenken, maar op de achtergrond horen we het geluid van een vreselijke autocrash. Sarah, Evelyne en Dees komen van de keuken gelopen)

EVELYNE: (verbaasd) Wat was dat lawaai...?

KAREL: Dat was buiten...!

SARAH: 't Zal toch ons ma niet zijn zeker...?

DEES: (slaat een snel kruisteken) Ocharme Marieke...!

ACHIEL: Ocharme mijnen auto...!

(Evelyne en Dees blijven, de rest snelt naar buiten)

EVELYNE: (onder de indruk) Ik durf niet gaan kijken!

DEES: (troost haar) Och, het zal wel meevallen.

(Men komt terug binnen met een zwaar gehavende Gaston. Er hangt een fietswiel rond zijn nek. Ook Marie volgt. Zij mankeert echter niks. Gaston kermt en kreunt)

SARAH: Wat is er gebeurd...?

GASTON: (jammerend) Marie heeft mij omver gereden!

MARIE: (haalt zwaar uit) Hé vriend, gij gaat de schuld niet in mijn schoenen schuiven hé...!

ACHIEL: (tot Marie) Waarom vangt gij zoiets aan?

MARIE: Ik begrijp niet waarom die fakteur plots uitwijkt en vóór mijn wielen rijdt!

EVELYNE: Hebt gij enkel Gaston geraakt?

MARIE: (minder overtuigend) Nee, de helft van de garage is ook weg!

KAREL: Dan moet den Achiel er maar een serre van maken.

ACHIEL: (tot Marie) Waarom stopt gij niet als ge dat ziet aankomen?

MARIE: Ik vergiste mij van pedaal. Trouwens, sinds wanneer staan er drie pedalen in nen auto? In die van vroeger stonden er toch maar twee?

ACHIEL: Ziet ge nu wat uw rijbewijs waard is? Geen fluit...!

DEES: Over fluiten zou ik nu maar efkes zwijgen!

GASTON: (mopperend) Mijne velo is helemaal kapot...!

DEES: Die velo hebt ge in Tenerife toch niet nodig.

GASTON: Nee, maar die moet ik seffens gaan inleveren op de post. En nu zal ik die wel moeten betalen!

SARAH: Dat is toch geen ramp. Ge hebt nu toch geld genoeg.

GASTON: Dat is mijn eerste accident in tien jaar dat ik fakteur ben. (schreeuwt luid) Moordenaars...!

ACHIEL: Kalm, hé maat! Geen bedreigingen hé...!

GASTON: Daar moet politie bijkomen!

KAREL: Dat zou ik maar stillekes laten! Dan kunt ge nog in 't zakske blazen en dan hebt ge nog een proces bovenop!

DEES: Wij zullen de Gaston wel naar huis brengen.

GASTON: Merci Dees, ik zal u wel eens uitnodigen als ik in Tenerife zit.

DEES: (ondersteunt Gaston bij de arm) Allé Karel, pakt gij 'm maar aan den andere kant!

KAREL: (mankend) Zèg, ik kan niet vliegen hé!

DEES: (gepikeerd) Dan zal IK 't wel alleen doen. (duwt Karel brutaal opzij zodat die zich bezeerd)

KAREL: (pijncreet) Auwh...!

DEES: (bekommert zich overdreven om Gaston) Gaat het zo'n beetje, m'n jongske?

(Dees sukkel met Gaston naar buiten langs de keuken)

KAREL: (ginnegappend) Ik zou niet weten hoe zij die fakteur in onzen auto krijgt met dat wiel rond zijne nek!

SARAH: Zorg maar dat er voor u nog plaats is want die Dees laat er geen gras overgroeien!

KAREL: (ruikt plots onraad) Oei..., en ze heeft deze morgen nog just twee vitessepillekes gepakt...! (in snel tempo maar mankend met z'n wandelstok af langs de keuken)

MARIE: (bijna smekend tot Achiel) Wilt gij me dat vergeven van die auto, Achieleke?

ACHIEL: (geeft toe) Allé, omdat ge vandaag verjaart.

MARIE: Kom hier want ik zie u graag. (kust hem op de wang)

EVELYNE: En nu...?

ACHIEL: (wijst naar de tafel) Crisisvergadering...!

(Met z'n allen zetten ze zich rond de tafel)

ACHIEL: Al jàren zijn de wetenschappers aan 't onderzoeken hoe ze ne mens van geslacht kunnen doen veranderen, en hier gebeurt dat op een paar dagen tijd!

EVELYNE: En dan nog wel twee keer!

SARAH: Misschien komen wij nu in het "Guinness Book Of Records".

EVELYNE: Onze eerste auto heeft het just geen 24 uur uitgehouden!

ACHIEL: Over die auto gaan we nu zwijgen hé!

MARIE: (geeft de autosleutels moedeloos aan Achiel) Hier, ik zal wel met de velo blijven rijden.

EVELYNE: Ik zit ook nog met een probleem. Ik wil ne jongen worden!

MARIE: (tot Sarah) En wat wilt gij...?

ACHIEL: Geef ons Sarah ook maar een piemeltje, dan is dat aanschuiven hier aan de badkamer eindelijk gedaan!

SARAH: Dat dingske zit toch niet in de weg als ik op mijnen Harley zit hé?

(Achiel staat ondertussen bij de telefoon en wil een nummer draaien)

MARIE: Wat gaat gij doen...?

ACHIEL: Bij Karel een bestelling doen van 25 liter voor ons Evelyne en voor ons Sarah.

MARIE: Is dat niet teveel, Achiel?

ACHIEL: En ook nog wat voor ons hé. Als ik toch een vrouw moet zijn, dan liever één met grote boebies.

MARIE: En waarom voor mij...?

ACHIEL: Gij kunt ook niet afkomen met een niemendalleke, hé Marie.

MARIE: Ik ben nochtans met weinig content.

ACHIEL: Jamaar IKKE niet...!

SARAH: Bestel ineens 1.000 liter, dan kunt ge dat produkt gaan verkopen en dan moet gij niet terug naar de fabriek om in de kantine af te wassen!

ACHIEL: Gaan wij nog niet eten, Marie? Ik krijg honger!

MARIE: Ik dacht dat GIJ vanaf nu het huishouden deed...?

ACHIEL: Dat heb ik nog nooit gedaan.

MARIE: Voor alles is er nen eerste keer.

ACHIEL: Willen we dan eerst op de slaapkamer beginnen...?

EVELYNE: Is mijn witte blouse gestreken, pa?

SARAH: Zijn mijn lederen botten opgeblonken, pa?

ACHIEL: (tot Marie) En wat wilt gij...?

MARIE: (laat zich in de zetel vallen) Dat ge mij de gazet aangeeft en daarna de meubels afstof, de kamer stofzuigt en de vloer dweilt..., terwijl ik ga wandelen..., dan kan ik daarna mijne siësta houden in een proper huis!

ACHIEL: (met zuur lachje) Plezant hé...!

(Plotseling komt Mevrouw Vinck binnen)

MEVR VINCK: Een goeiemiddag iedereen.

(Achiel staat aan de grond genageld door deze verschijning. Evelyne fleurt helemaal op en ontvangt Mevrouw Vinck met een wangkusje)

EVELYNE: (enthousiast tot allen) Mag ik u voorstellen... Lies Vinck, mijn verloofde...!

ACHIEL: (met de mond vol tanden) Euh... euh...

MARIE: (blij verrast tot Evelyne) Dus gij zijt dan toch...?

EVELYNE: (vervolgt) Ja ma, ik ben voor den andere kant.

MEVR VINCK: (terwijl ze Achiel een handje schudt) Wij kennen mekaar al, geloof ik. Niet waar, mijnheer Van De Zwan?

MARIE: Tiens? Mag ik ook weten van waar ergens...?

ACHIEL: (aarzelend) Wel euh..., wij zijn elkander... ooit eens tegengekomen met... met euh...

MEVR VINCK: (springt in) ...met den auto...!

EVELYNE: (tot haar familie) Heeft er iemand commentaar op mijn keuze...?

ACHIEL: (raapt de moed bij elkaar, dan luid) Ikke...!

EVELYNE: Kom, zeg het maar dan!

ACHIEL: Ge moogt van mij hier binnenkomen met een mus, met ne koekoek, met ne papegaai..., maar toch niet met een "vink" zeker...!

DOEK